

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2012. gada 27. jūnijā *

Konkurence — Dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Klientu personālo datoru (PC) operētājsistēmas — Darba grupas serveru operētājsistēmas — Dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma atteikums sniegt informāciju par savstarpēju izmantojamību un atļaut tās izmantošanu — Pienākumu, kas izriet no lēmuma, ar kuru konstatēts pārkāpums un noteikti rīcības pasākumi, izpilde — Kavējuma nauda

Lieta T-167/08

Microsoft Corp., Redmonda, Vašingtona (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *J.-F. Bellis*, advokāts, un *I. Forrester*, QC,

prasītāja,

ko atbalsta

The Computing Technology Industry Association, Inc., Okbrukterase [*Oakbrook Terrace*], Ilinoisa (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *G. van Gerven* un *T. Franchoo*, advokāti,

un

Association for Competitive Technology, Inc., Vašingtona, Kolumbijas apgabals (Amerikas Savienotās Valstis), ko sākotnēji pārstāvēja *D. Went* un *H. Pearson*, *solicitors*, pēc tam *M. H. Mercer*, QC,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *T. Christoforou*, *V. Di Bucci*, *F. Castillo de la Torre* un *N. Khan*,

atbildētāja,

ko atbalsta

Free Software Foundation Europe eV, Hamburga (Vācija), un

Samba Team, Ņujorka, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis),

ko pārstāv *C. Piana* un *T. Ballarino*, advokāti,

Software & Information Industry Association, Vašingtona, Kolumbijas apgabals, ko pārstāv *T. Vinje*, *D. Dakanalis*, *solicitors*, un *A. Tomtsis*, advokāts,

* Tiesvedības valoda – angļu.

European Committee for Interoperable Systems (ECIS), Brisele (Beļģija), ko pārstāv *T. Vinje*, *solicitor*, un *M. Dolmans*, *N. Dodoo* un *A. Ferti*, advokāti,

International Business Machines Corp., Ārmonka [*Armonk*], Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *M. Dolmans* un *T. Graf*, advokāti,

Red Hat Inc., Vilmingtona [*Wilmington*], Delavēra (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *C.-D. Ehlermann*, *S. Völcker*, advokāti, un *C. O'Daly*, *solicitor*,

un

Oracle Corp., Redvudšora [*Redwood Shores*], Kalifornija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *T. Vinje*, *solicitor*, un *D. Paemen*, advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2008. gada 27. februāra Lēmumu C(2008) 764, galīgā redakcija, par kavējuma naudas galīgās summas noteikšanu, kas uzlikta *Microsoft Corporation* ar Lēmumu C(2005) 4420, galīgā redakcija (Lieta COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*), un pakārtoti – atcelt vai samazināt kavējuma naudu, kas uzlikta prasītājam ar šo lēmumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] (referents), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 24. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 *Microsoft Corp.*, sabiedrība, kas reģistrēta Redmondā, Vašingtonā (Amerikas Savienotās Valstis), izgudro, izstrādā un tirgo plašu programmatūras preču klāstu, kas paredzēta dažādiem skaitļošanas iekārtu veidiem. Šo programmatūras preču klāstā tostarp ir klientu personālo datoru (turpmāk tekstā – “klientu PC”) operētājsistēmas un darba grupas serveru operētājsistēmas.
- 2 Komisija 2004. gada 24. martā pieņēma Lēmumu 2007/53/EK par procesu saskaņā ar [EKL] 82. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 54. pantu pret *Microsoft Corporation* (Lieta COMP/C-3/37.792 - *Microsoft*) (OV 2007, L 32, 23. lpp.; turpmāk tekstā – “2004. gada lēmums”).
- 3 2004. gada lēmumā ir norādīts, ka *Microsoft* ir pārkāpusi EKL 82. pantu un EEZ līguma 54. pantu sakarā ar diviem dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, no kuriem pirmais, kuram vienīgajam ir nozīme šajā lietā, ietver *Microsoft* atteikšanos sniegt saviem konkurentiem “informāciju par sadarbību [savstarpējo izmantojamību]” un tiem ļaut to izmantot ar tās precēm konkurējošu preču izstrādei un izplatīšanai darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū laikposmā no 1998. gada oktobra līdz 2004. gada lēmuma paziņošanas dienai (2004. gada lēmuma 2. panta a) punkts).

- 4 2004. gada lēmuma nozīmē “informācija par sadarbību” ir “visu to protokolu pilnīgas un precīzas specifikācijas, kas [ievietas] *Windows* darba grupas serveru operētājsistēmās un ko izmanto *Windows* darba grupas serveri, lai *Windows* darba grupas tīkliem nodrošinātu datņu koplietošanas un drukas, kā arī lietotāju un [lietotāju] grupu pārvaldības pakalpojumus, tai skaitā *Windows* domēna kontroliera pakalpojumus, *Active Directory* pakalpojumus un “Group Policy” pakalpojumus (2004. gada lēmuma 1. panta 1. punkts).
 - 5 “*Windows* darba grupas tīkls” ir definēts kā “klientu *PC*, [kuros instalēta *Windows* operētājsistēma, kas paredzēta klientu *PC*], un darba grupas serveru, [kuros instalēta *Windows* operētājsistēma darba grupas serveriem], grupas, kas savā starpā savienotas datortīklā” (2004. gada lēmuma 1. panta 7. punkts).
 - 6 “Protokoli” ir definēti kā “noteikumu kopums savstarpējai savienojamībai un mijiedarbei starp dažādu *Windows* darba grupas tīklā dažādos datoros instalētu *Windows* darba grupas serveru operētājsistēmu un *Windows* klientu personālo datoru [*PC*] operētājsistēmu” (2004. gada lēmuma 1. panta 2. punkts).
 - 7 2004. gada lēmumā Komisija uzsver, ka konkrētā atteikšanās attiecas nevis uz *Microsoft* “pirmkoda” elementiem, bet vienīgi uz attiecīgajām protokolu specifikācijām, proti, no konkrētas programmatūras sagaidāmā izpildījuma detalizētu aprakstu, kas ir pretnostatāms implementācijai, kas sastāv no šī koda implementēšanas datorā (2004. gada lēmuma 24. un 569. apsvērums). Komisija tostarp precīzē, ka tā nedomā “izdot rīkojumu *Microsoft*, lai tā atļautu trešajām personām kopēt *Windows*” (2004. gada lēmuma 572. apsvērums).
 - 8 Par abiem 2004. gada lēmumā konstatētajiem dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem tika uzlikts naudas sods EUR 497 196 304 apmērā (2004. gada lēmuma 3. pants).
 - 9 Kā pasākumu, kas paredzēts, lai labotu 2004. gada lēmuma 2. panta a) punktā konstatēto ļaunprātīgo atteikšanos, šī lēmuma 5. pantā *Microsoft* ir uzlikts pienākums veikt šādas darbības:
 - a) 120 dienu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas *Microsoft* [...] jāizpauž informācija par sadarbību visiem uzņēmumiem, kas vēlas izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas, un jāļauj šiem uzņēmumiem ar saprātīgiem un nediskriminējošiem noteikumiem izmantot informāciju par sadarbību, lai izstrādātu un izplatītu darba grupas serveru operētājsistēmas;
 - b) *Microsoft* [...] jānodrošina, lai izpaustā informācija par sadarbību tiktu pēc vajadzības un pēc iespējas laikus atjaunināta;
 - c) *Microsoft* [...] 120 dienu laikā no šā lēmuma paziņošanas jāizveido vērtēšanas mehānisms, kas ieinteresētajiem uzņēmumiem sniegs funkcionālu iespēju uzzināt savietojamības informācijas lietošanas apjomu un nosacījumus; *Microsoft* [...] var noteikt saprātīgus un vienlīdzīgus nosacījumus, lai nodrošinātu, ka piekļuve savietojamības informācijai tiek piešķirta tikai vērtēšanas mērķiem;
 - d) *Microsoft* [...] 60 dienu laikā no šā lēmuma paziņošanas Komisijai jāpaziņo visi pasākumi, kurus tā paredz īstenot, lai izpildītu iepriekš minēto a), b) un c) punktā; šajā ziņā *Microsoft* [...] ir jāpaziņo Komisijai pietiekami detalizēta informācija, lai tā varētu pirmo reizi izvērtēt iepriekš minētos pasākumus un lai pārbaudītu, vai ar šiem pasākumiem patiešām tiek pildīts šis lēmums; *Microsoft* [...] tostarp detalizēti jānorāda nosacījumi, saskaņā ar kuriem tā atļauj izmantot [i]formāciju par savietojamību;
- [..].”

- 10 2004. gada lēmuma 7. pantā ir noteikts:

“30 dienu laikā pēc šī lēmuma paziņošanas *Microsoft* [...] ir jāiesniedz Komisijai piedāvājums par mehānisma izveidi, kas ļautu Komisijai pārliecināties, ka *Microsoft* [...] pilda šo lēmumu. Šim mehānismam ir jāietver pilnvarotā persona, kas ir neatkarīga no *Microsoft* [...]

Ja Komisija uzskatīs, ka *Microsoft* [...] piedāvātais mehānisms nav atbilstošs, Komisijai ir tiesības noteikt šādu mehānismu ar lēmumu.”

- 11 2004. gada 7. jūnijā, iesniedzot prasības pieteikumu Pirmās instances tiesas [tagad – Vispārējā tiesa] kancelejā, *Microsoft* cēla šo prasību.
- 12 Ar atsevišķu Vispārējās tiesas kancelejā 2004. gada 25. jūnijā reģistrētu dokumentu *Microsoft* saskaņā ar EKL 242. pantu lūdza 2004. gada lēmuma 4. panta, 5. panta no a) līdz c) punktam un 6. panta a) punkta izpildes apturēšanu.
- 13 Ar 2004. gada 22. decembra rīkojumu lietā T-201/04 R *Microsoft*/Komisija (Krājums, II-4463. lpp.) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja šo lūgumu.
- 14 Ar 2005. gada 28. jūlija Lēmumu C(2005) 2988, galīgā redakcija, par [EKL] 82. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*), Komisija noteica mehānismu, kas paredzēts 2004. gada lēmuma 7. pantā. 2005. gada 4. oktobrī Komisija iecēla neatkarīgu pilnvaroto personu.
- 15 2005. gada 10. novembra lēmumā (turpmāk tekstā – “2005. gada lēmums”), ar kuru uzlikta kavējuma nauda saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV L 2003, L 1, 1. lpp.), 24. panta 1. punktu, Komisija uzskatīja, ka tehniskā dokumentācija, kuru sagatavojusi *Microsoft* 2005. gada 20. oktobrī un kurā ietverta informācija par savstarpējo izmantojamību, nav ne precīza, ne pilnīga (2005. gada lēmuma 101. apsvērums). Tā arī uzskatīja, ka atlīdzība, ko *Microsoft* pieprasījusi par piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai un par atļauju to izmantot, nav saprātīga (2005. gada lēmuma 161. un 193. apsvērums). Šo iemeslu dēļ tā pieprasīja, lai *Microsoft* izpildītu pienākumus, kas noteikti 2004. gada lēmuma 5. panta a) un c) punktā līdz 2005. gada 15. decembrim, kavēšanas gadījumā paredzot kavējuma naudu EUR 2 miljonus par kavējuma dienu.
- 16 Ar 2006. gada 12. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā – “2006. gada lēmums”) par kavējuma naudas galīgās summas noteikšanu, kas uzlikta *Microsoft* [...] ar Lēmumu C(2005) 4420, galīgā redakcija (Lieta COMP/C-3/37.792 - *Microsoft*) (OV 2008, C 138, 10. lpp.), Komisija ir uzskatījusi, ka tehniskā dokumentācija, kuru sagatavojusi *Microsoft* 2006. gada 20. jūnijā un kurā ietverta informācija par savstarpējo izmantojamību, nav ne precīza, ne pilnīga (2006. gada lēmuma 232. apsvērums). Tādēļ tā uzlikta *Microsoft* kavējuma naudu EUR 280,5 miljonu apmērā, jo *Microsoft* neesot izpildījusi 2004. gada lēmuma 5. panta a) un c) punktu periodā no 2005. gada 16. decembra līdz 2006. gada 20. jūnijam. Turklāt Komisija ir palielinājusi kavējuma naudu, kas var tikt uzlikta saskaņā ar 2005. gada lēmumu, līdz EUR 3 miljoniem par dienu, sākot no 2006. gada 31. jūlija.
- 17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 2. oktobrī, *Microsoft* ir apstrīdējusi 2006. gada lēmumu.
- 18 Ar 2007. gada 17. septembra spriedumu lietā T-201/04 *Microsoft*/Komisija (Krājums, II-3601. lpp.) Vispārējā tiesa atcēla 2004. gada lēmuma 7. pantu un pārējā daļā prasību noraidīja. Sprieduma lietā *Microsoft*/Komisija rezolutīvās daļas pirmais punkts ir formulēts šādi:

“1) Atcelt Komisijas 2004. gada 24. marta Lēmuma par procesu saskaņā ar [EKL] 82. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 54. pantu pret *Microsoft* [...] (Lieta COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*) 7. pantu, ciktāl:

— tajā ir uzdots *Microsoft* iesniegt piedāvājumu par mehānisma izveidi, kam ir jāiekļauj neatkarīgās pārraugošās pilnvarotās personas iecelšana, kurai ir tiesības neatkarīgi no Komisijas saņemt *Microsoft* palīdzību un piekļūt informācijai, dokumentiem, telpām un darbiniekiem un arī attiecīgo *Microsoft* preču “pirmkodam”;

- tajā ir pieprasīts, ka piedāvājumā par šī mehānisma izveidošanu ir noteikts, ka *Microsoft* ir jāsedz visas izmaksas, kas saistītas ar neatkarīgās pilnvarotās personas iecelšanu, ieskaitot tās atalgojumu;
 - tajā Komisijai ir noteiktas tiesības ar lēmumu izveidot mehānismu, kāds tas ir aprakstīts iepriekšējos divos ievilkumos.”
- 19 Ar vēstuli, kas iesniegta Vispārējās tiesas kancelejā 2007. gada 24. oktobrī, *Microsoft* ir atsaukusi prasību, ko tā cēlusi pret 2006. gada lēmumu (skat. iepriekš 17. punktu).

Apstrīdētais lēmums

- 20 Ar Komisijas 2008. gada 27. februāra Lēmumu C(2008) 764, galīgā redakcija, par kavējuma naudas galīgās summas noteikšanu, kas uzlikta [*Microsoft*] ar Lēmumu C(2005) 4420, galīgā redakcija (Lieta COMP/C-3/37.792 - *Microsoft*) (OV 2009, C 166, 20. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), Komisija uzlika *Microsoft* kavējuma naudu EUR 899 miljonu apmērā, jo minētā sabiedrība nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā, periodā no 2006. gada 21. jūnija līdz 2007. gada 21. oktobrim.
- 21 No apstrīdētā lēmuma 14. apsvēruma izriet, ka tas attiecas vienīgi uz pienākumu, kas *Microsoft* uzlikts saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu, saskaņā ar kuru *Microsoft* ir ar saprātīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem jāsniedz piekļuve informācijai par savstarpējo izmantojamību un jāļauj to izmantot.

Protokolu programma darba grupas serveriem

- 22 No apstrīdētā lēmuma 21.–23. apsvēruma izriet, ka ar 2004. gada 29. oktobra vēstuli *Microsoft* iesniedza Komisijai divus nolīgumu projektus, kurus tā paredzēja piedāvāt saviem konkurentiem saistībā ar “Work Group Server Protocol Program” (protokolu programma darba grupas serveriem). Pirmkārt, runa bija par nolīguma projektu par licences saņemšanu saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām attiecībā uz attiecīgajiem protokoliem un, otrkārt, nolīgumu projektu par minēto protokolu izvērtēšanu.
- 23 Ar 2005. gada 20. maija vēstuli un pastāvīgiem kontaktiem ar Komisiju *Microsoft* iesniedza piecu veidu nolīgumus (turpmāk tekstā kopā – “WSSP nolīgumi”), proti:
- *Microsoft Work Group Server Protocol Program License Agreement (All IP) for Development and Product Distribution (Work Group Server Operating System Software)* (licences nolīgums (*All IP*) par darba grupas serveru operētājsistēmas programmatūras izstrādāšanu un izplatīšanu atbilstoši *Microsoft* darba grupas serveru protokolu programmai, turpmāk tekstā – “*All IP* nolīgums”);
 - *Microsoft Communications Protocol Program Agreement for Evaluation of Technical Documentation (3-Day)* [nolīgums par tehniskās dokumentācijas izvērtēšanu atbilstoši *Microsoft* komunikāciju protokolu programmai (3 dienas)];
 - *Microsoft Communications Protocol Program Agreement for Evaluation of Technical Documentation (30-Day)* (nolīgums par tehniskās dokumentācijas izvērtēšanu atbilstoši *Microsoft* komunikāciju protokoliem (30 dienas));
 - *Microsoft Work Group Server Protocol Program License Agreement (No Patents) for Development and Product Distribution (Work Group Server Operating System Software)* (nolīgums par licencēm (*No Patents*) saistībā ar darba grupas serveru operētājsistēmu izstrādi un izplatīšanu atbilstoši *Microsoft* darba grupas serveru protokolu programmai, turpmāk tekstā – “*No Patent* nolīgums”);
 - *Microsoft Work Group Server Protocol Program Patent Only License Agreement for Development and Product Distribution* (nolīgums par licenci (*Patent Only*) saistībā ar programmatūras izstrādi un izplatīšanu atbilstoši *Microsoft* darba grupas serveru protokolu programmai, turpmāk tekstā – “*Patent Only* nolīgums”) (apstrīdētā lēmuma 32. un 33. apsvērumi).

- 24 No apstrīdētā lēmuma 33., 37., 39., 40., 44., 57., 59., 66., 92. un 103. apsvēruma izriet, ka pastāvīgo kontaktu ar Komisiju laikā *Microsoft* no 2005. gada 20. maija līdz 2007. gada 21. maijam ir iesniegusi trīspadsmit secīgus grozītus *WSPP* nolīgumus, kuros ietvertas atlīdzības shēmas. 2007. gada 22. oktobrī iesniegtajā atlīdzības shēmā ir paredzēts noslēgt *No Patent* nolīgumu, kas ļauj piekļūt tehniskajai dokumentācijai, kurā ietverta informācija par savstarpējo izmantojamību, un to izmantot par vienreizēju maksājumu EUR 10 000 apmērā. Turklāt patentēto tehnoloģiju licences nolīgums arī ir pieejams par atlīdzību, kas aprēķināta, pamatojoties uz *Microsoft* darījumu partnera neto ieņēmumiem (apstrīdētā lēmuma 102. apsvēruma).
- 25 Apstrīdētā lēmuma 39. apsvērumā ir norādīts, ka *WSPP* nolīgumu versijas, kuras *Microsoft* iesniedzis Komisijai 2005. gada 31. maijā, arī ietvēra principus, kā izvērtēt informāciju par savstarpējo izmantojamību (turpmāk tekstā – “*WSPP* izvērtēšanas principi”), kas izstrādāti pārrunu rezultātā starp abām pusēm. Minētie principi jāievēro neatkarīgajai pilnvarotajai personai ne tikai konsultatīvo atzinumu izstrādāšanā, bet arī tad, kad pie minētās personas vērsas *Microsoft* darījumu partneris ar lūgumu, lai minētā persona spriestu par attiecīgās atlīdzības likmes saprātīgo raksturu; tās lēmumu *High Court of Justice (England & Wales)* (Augstākā tiesa (Anglija un Velsa), Apvienotā Karaliste) var atzīt par izpildāmu (apstrīdētā lēmuma 47. un 113. apsvēruma).

Paziņojums par iebildumiem

- 26 2007. gada 1. martā Komisija nosūtīja *Microsoft* paziņojumu par iebildumiem (apstrīdētā lēmuma 73. apsvēruma).
- 27 Ar 2007. gada 2. marta vēstuli *Microsoft* lūdza Komisijai tai paziņot precīzas atlīdzības likmes, kuras *Microsoft* būtu jāizmanto, lai tās darbības tiktu uzskatītas par atbilstošām pienākumiem, kas izriet no 2004. gada lēmuma. Ar 2007. gada 8. marta vēstuli Komisija atbildēja, ka tai nav jānosaka precīzas atlīdzības likmes, bet gan jānodrošina, lai *Microsoft* pieprasītā atlīdzība būtu saprātīga un nediskriminējoša saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu (apstrīdētā lēmuma 75. apsvēruma).
- 28 Ar 2007. gada 23. aprīļa vēstuli *Microsoft* iesniedza savu atbildi uz paziņojumu par iebildumiem. 2007. gada 24. jūlijā Komisija nosūtīja *Microsoft* “faktu izklāsta vēstuli”, kuras mērķis ir tai sniegt iespēju sniegt apsvērumus par elementiem, kas savākti pēc paziņojuma par iebildumiem. *Microsoft* iesniedza savus apsvērumus 2007. gada 31. augustā (apstrīdētā lēmuma 82., 98. un 99. apsvēruma).

Vērtējums par pienākumu, kas noteikti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā, ievērošanu

Kritēriji, lai izvērtētu *Microsoft* pieprasīto atlīdzības likmju saprātīgo raksturu

- 29 Apstrīdētā lēmuma 105. apsvērumā Komisija ir atgādinājusi, ka saskaņā ar 2004. gada lēmuma 1003. apsvēruma atlīdzībai, kas tiek prasīta par piekļuvi informācijai par savstarpējo izmantojamību un tās izmantošanu, ir jāļauj šīs informācijas izmantotājiem rentabli konkurēt ar *Microsoft* operētājsistēmas darba grupas serveriem. Turklāt saskaņā ar 2004. gada lēmuma 1008. apsvēruma ii) punktu šāda atlīdzība nevar izrietēt no stratēģiskās vērtības, kas izriet no varas, kura *Microsoft* pieder klientu *PC* operētājsistēmu vai darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū.
- 30 Šajos apstākļos Komisija ir uzskatījusi, ka jebkurš nosacījums, kuru nosaka *Microsoft* un kura potenciālās sekas ir ierobežojums piekļūt savstarpējās izmantojamības informācijai un to izmantot, nozīmē, ka šāds nosacījums ir nepieciešams un samērīgs 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta izpratnē, ņemot vērā *Microsoft* leģitīmās intereses, uz kuru aizsardzību ir vērsti šis nosacījums. Lai *Microsoft* jebkura pieprasītā atlīdzība būtu objektīvi pamatota, šai atlīdzībai ir jāatspoguļo vienīgi attiecīgās informācijas eventuālā patiesā vērtība, nevis stratēģiskā vērtība, kas izriet no šīs informācijas piešķirtās vienkāršas iespējas savstarpēji sadarboties ar *Microsoft* operētājsistēmām. *Microsoft* esot jāpierāda šis apstāklis (apstrīdētā lēmuma 106. un 107. apsvēruma).

- 31 Komisija uzskata, ka *WSPP* izvērtēšanas principi (skat. iepriekš 25. punktu) atbilst mērķiem, kas paredzēti 2004. gada lēmuma 1003. apsvērumā un 1008. apsvēruma ii) punktā. Pirmkārt, šie principi paredz, ka atlīdzības shēmai ir jāļauj savstarpējas izmantojamības informācijas lietotājiem rentabli konkurēt ar *Microsoft*. Otrkārt, šie principi paredz, ka, lai izvērtētu, vai savstarpējās izmantojamības informācijai ir patiesā vērtība, t.i., kas nav iepriekš 29. punktā aprakstītā stratēģiskā vērtība, pirmkārt, ir jāizvērtē, vai attiecīgie protokoli ir *Microsoft* darbi, otrkārt, vai šie darbi ir inovatīvi un, treškārt, jāņem vērā līdzīgu tehnoloģiju tirgus vērtējums un jāizslēdz stratēģiskā vērtība, kas izriet no to eventuālā dominējošā stāvokļa (apstrīdētā lēmuma 117. un 118. apsvērumi).
- 32 Komisija apstrīdētā lēmuma 119. un 158. apsvērumā arī ir norādījusi, ka tā esot piemērojusi iepriekš 31. punktā izklāstītos kritērijus, lai izvērtētu, vai *Microsoft* pieprasītā atlīdzības likme ir saprātīga.
- 33 Turklāt Komisija ir uzsvērusi, ka tās vērtējums par periodu līdz 2007. gada 21. oktobrim esot veikts, ņemot vērā *WSPP* nolīgumus, kas iesniegti 2007. gada 21. maijā (skat. iepriekš 24. punktu). Tā kā atlīdzības shēma, kas ietverta šajā *WSPP* nolīgumu versijā, paredz zemāku atlīdzības likmi nekā to, kas paredzēta iepriekšējās versijās, Komisijas secinājumi vēl jo vairāk attiecas uz šīm pēdējām versijām saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 103. apsvērumu.
- 34 Saistībā ar pirmo kritēriju, kas izklāstīts iepriekš 31. punktā, Komisija ir norādījusi, ka tas nav izpildīts, jo *Microsoft* ir izmantojusi publiski pieejamus protokolus (apstrīdētā lēmuma 129. apsvērumi).
- 35 Saistībā ar otro kritēriju, kas izklāstīts iepriekš 31. punktā, Komisija ir uzsvērusi, ka, tā kā attiecīgās tehnoloģijas nebija jaunas, jo tās jau ietilpa sasniegtajā tehniskajā līmenī, vai tā kā tās jau acīmredzami izrietēja no sasniegtā tehnikas līmeņa no profesionāla skatpunkta, *Microsoft* nebija tiesību uz atlīdzību. Komisija uzskata, ka kritēriji, kas izriet no inovatīvuma un neacīmredzamības, ir atbilstīgi, ja runa ir par jēdzieniem, kas ir labi iesakņojušies intelektuālā īpašuma jomā (apstrīdētā lēmuma 130. un 138. apsvērumi). Šajā ziņā Komisija uzskata, ka nebūtiskas pakāpeniskas izmaiņas un nebūtiski uzlabojumi, kuriem ir neliela vērtība priekš savstarpējās izmantojamības informācijas adresātiem, nevar tikt kvalificēti par inovatīviem 2004. gada lēmuma izpildes sakarā (apstrīdētā lēmuma 144. apsvērumi).
- 36 Šajā ziņā Komisija ir piebildusi, ka, ciktāl *Microsoft* norādīja uz patentiem, kas aptver tehnoloģijas saistībā ar protokoliem, kuri ietverti publiskotajā tehniskajā dokumentācijā, Komisija provizoriski pieņēma saistībā ar apstrīdēto lēmumu, ka šīs tehnoloģijas ir inovatīvas (apstrīdētā lēmuma 132. apsvērumi).
- 37 Saistībā ar trešo kritēriju, kas izklāstīts iepriekš 31. punktā, Komisija ir norādījusi, ka minētais kritērijs ir vērsti uz to, lai pārbaudītu, vai *Microsoft* pieprasītā atlīdzības likme ir saderīga ar līdzīgu tehnoloģiju tirgus vērtējumu (apstrīdētā lēmuma 139. apsvērumi).

Microsoft pieprasītās atlīdzības likmes saprātīgā rakstura izvērtējums

– Vispārējais ietvars

- 38 Apstrīdētā lēmuma 159.–164. apsvērumā Komisija ir apkopojusi *Microsoft* piedāvātās atlīdzības shēmas vispārējo ietvaru.
- 39 Šajā ziņā Komisija ir norādījusi, ka *Microsoft* piedāvāja dažādus piekļuves veidus savstarpējās izmantojamības informācijai atbilstoši *WSPP* nolīgumiem. Šajā ziņā *Microsoft* piedāvāja piekļuvi protokoliem saistībā ar pieciem scenārijiem sakarā ar datņu un printeru koplietošanu, saistībā ar 16 scenārijiem sakarā ar lietotāju un lietotāju grupu pārvaldības pakalpojumiem, kā arī “general networking” pakalpojumiem.
- 40 Četru veidu nolīgumi sniedza piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai.

- 41 Pirmkārt, *No Patent* nolīgums ļāva savstarpējās izmantojamības informācijas adresātiem izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas, pamatojoties uz tehnisko dokumentāciju.
- 42 Otrkārt, saskaņā ar *Patent Only* nolīgumu *Microsoft* piešķīra licenci par patentu saturu, kas, pēc tās domām, aptvēra tehnoloģijas, kuras nepieciešamas, lai nodrošinātu savstarpējo sadarbošanos ar *Windows PC* klientu operētājsistēmām un darba grupas serveru operētājsistēmām.
- 43 Treškārt, saskaņā ar *All IP* nolīgumu *Microsoft* piešķīra ne tikai licenci par patentu saturu, kas, pēc tās domām, aptvēra nepieciešamās tehnoloģijas, lai savstarpēji sadarbotos ar *Windows* klientu *PC* operētājsistēmām un darba grupas serveru sistēmām, bet arī piešķīra piekļuvi tehniskajai dokumentācijai un tiesības izmantot šo dokumentāciju.
- 44 Ceturtkārt, saskaņā ar nolīgumu, kura nosaukums ir “Interface Definition Language Only”, *Microsoft* piešķīra piekļuvi tehniskajai dokumentācijai par šīm datnēm un piešķīra tiesības izmantot minēto dokumentāciju.
- 45 No apstrīdētā lēmuma 160. apsvēruma izriet, ka lielākajā daļā scenāriju *Microsoft* pieprasīja atlīdzības likmi atkarībā no paredzētā nolīguma veida un noteica šo likmju zemāko un augstāko vērtību. Atlīdzības likmes bija arī paredzētas saistībā ar scenārijiem, kas grupēti atbilstoši pakalpojumam, kā arī saistībā ar visiem scenārijiem atbilstoši trīs scenārijiem, kuri iepriekš minēti 39. punktā. Pieprasītā atlīdzība ir izteikta vai nu kā procenti no tās darījumu partnera neto ienākumiem, kuri iegūti, pārdodot preces, kurās izmantoti attiecīgie protokoli, vai kā vienreizēja summa par katru pārdoto serveri.
- 46 No apstrīdētā lēmuma 166., 167. un 297. apsvēruma visbeidzot izriet, ka Komisija ir koncentrējusies uz atlīdzības likmju, kuras *Microsoft* pieprasījusi par nepatentētajām tehnoloģijām, kas iekļautas tehniskajā dokumentācijā un publiskotas atbilstoši *No Patent* nolīgumam, saprātīgo raksturu.
- Protokolu, kas aprakstīti tehniskajā dokumentācijā, kurai *Microsoft* sniegusi piekļuvi saskaņā ar *No Patent* nolīgumu, inovatīvais raksturs
- 47 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 169. apsvērumu *Microsoft* ir norādījusi saistībā ar diviem ziņojumiem, kuri iesniegti Komisijai attiecīgi 2006. gada 31. jūlijā un 24. augustā, ka 173 protokolos ir ietvertas nepatentētas inovācijas.
- 48 Lai pamatotu savu vērtējumu, *Microsoft*, pirmkārt, esot pārbaudījusi, ka attiecīgo tehnoloģiju ir izstrādājusi *Microsoft* vai tā izstrādāta tās uzdevumā, otrkārt, esot aprakstījusi problēmu, kas atrisināta ar šo tehnoloģiju, treškārt, esot izklāstījusi tehnoloģijas, kas ir sasniegtā tehnikas līmeņa sastāvdaļa un kas ir ņemtas vērā, lai pierādītu attiecīgā protokola inovatīvo raksturu, un, ceturtkārt, esot lokalizējusi šīs inovācijas pārskatītajā tehniskajā dokumentācijā.
- 49 No apstrīdētā lēmuma 62., 69. un 171. apsvēruma arī izriet, ka pēc Komisijas lūguma neatkarīgā pilnvarotā persona ir izvērtējusi *Microsoft* vērtējumus par nepatentētajām tehnoloģijām, izmantojot iepriekš 48. punktā izklāstīto metodoloģiju, ka Komisija ir iesniegusi tādu pašu pieprasījumu *TAEUS*, specializētam uzņēmumam, saistībā ar scenārijiem, kuru nosaukums ir “File Replication Service”, “Directory Replication Service” un “Network Access Protection”. *TAEUS* un neatkarīgās pilnvarotās personas ziņojumi tika iesniegti Komisijā attiecīgi 2006. gada 15. decembrī un 2007. gada 27. februārī.
- 50 Komisija ir norādījusi, ka neatkarīgā pilnvarotā persona izdarīja secinājumu, ka neliela daļa no materiāliem, kurus *Microsoft* iesniegusi atbilstoši tehniskajai dokumentācijai, ir inovatīvi un tādējādi par šo nelielo daļu ir pamatoti maksāt atlīdzību. Turklāt *TAEUS* secināja, ka neviena no 21 tehnoloģijas, kas iekļauta *TAEUS* izvērtētajos trijos scenārijos, nav inovatīva (apstrīdētā lēmuma 171.–174. apsvērums). Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 197. zemsvītras piezīmi šie secinājumi nav grozīti pēc *Microsoft* atbildes uz paziņojumu par iebildumiem, saistībā ar kuru neatkarīgā pilnvarotā persona ir sagatavojusi 2 ziņojumus un *TAEUS* ir sagatavojis vienu ziņojumu.

- 51 Komisija ir secinājusi saistībā ar 173 tehnoloģijām no protokoliem, kuras *Microsoft* ir pasniegusi kā inovatīvas, ka 166 jau ietilpa sasniegtajā tehniskajā līmenī vai ka tās jau acīmredzami izrietēja no sasniegtā tehnikas līmeņa no profesionāla skatpunkta, un septiņas tehnoloģijas bija inovatīvas (apstrīdētā lēmuma 175. un 219. apsvērumi).
- 52 Attiecīgās 173 tehnoloģijas ir izklāstītas tabulā, kura pievienota apstrīdētajam lēmumam un kurā kopsavilkuma veidā ir aprakstīta katra tehnoloģija, kā arī saistībā ar lielāko daļu tehnoloģiju ir sniegta informācija par to izveidošanas datumu, kāds saskaņā ar *Microsoft* labums izriet no tām, atsauce uz *Microsoft* iesniegtajiem lietas materiāliem, izvērtējuma kopsavilkums, atsauce uz tehnisko līmeni un atsauce uz avotiem, kas, pēc Komisija domām, pamato veikto vērtējumu, kā arī norādes par tehnisko līmeni. Attiecīgie avoti sastāv no diviem neatkarīgās personas ziņojumiem, kas datēti 2007. gada 3. martā un 8. jūlijā, kā arī no apsvērumiem, kurus 2007. gada 8. maijā sniegusi *European Committee for Interoperable Systems (ECIS)* par *Microsoft* atbildi uz paziņojumu par iebildumiem.
- 53 Apstrīdētā lēmuma 187.–218. apsvērumā Komisija ir izklāstījusi savu vērtējumu par inovatīvo raksturu, kāds ir astoņām tehnoloģijām, kas attiecas uz protokoliem, kuri ietilpst scenārijā “Directory & Global Catalog Replication”, kurš ietilpst lietotāju un lietotāju grupu pārvaldības pakalpojumā, un vienpadsmit tehnoloģijām, kas attiecas uz protokoliem, kuri ietilpst scenārijā “File Replication Service”, kurš ietilpst datņu un printeru koplietošanas pakalpojumā. Izņemot argumentu par “File Staging” tehnoloģiju, Komisija ir noraidījusi *Microsoft* apgalvojumus par šo tehnoloģiju inovatīvo raksturu (apstrīdētā lēmuma 219. apsvērumi).

– Tirgus izvērtējums attiecībā uz līdzīgām tehnoloģijām

- 54 Apstrīdētā lēmuma 220.–279. apsvērumā Komisija ir izklāstījusi savu tirgus vērtējumu attiecībā uz tehnoloģijām, kuras ir līdzīgas nepatentētajām tehnoloģijām un kuras ir publiskas atbilstoši *No Patent* nolīgumam. Saskaņā ar šo vērtējumu līdzīgās tehnoloģijas bez atlīdzības piedāvā gan *Microsoft*, gan citi uzņēmumi, līdz ar to tirgus izvērtējums pierāda, ka *Microsoft* pieprasītās atlīdzības likmes nebija saprātīgas.

Kavējuma nauda

- 55 Apstrīdētā lēmuma 285. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka minētais lēmums attiecas vienīgi uz periodu no 2006. gada 21. jūnija līdz 2007. gada 21. oktobrim. Apstrīdētā lēmuma 298. apsvērumā tā ir precizējusi, ka shēma, kuru *Microsoft* ir pieņēmusi 2007. gada 22. oktobrī (skat. iepriekš 24. punktu), neizraisa iebildumus saistībā ar tajā ietvertu atlīdzības likmju saprātīgo raksturu. Līdz ar to Komisija noteica galīgo kavējuma naudu EUR 899 miljonu apmērā par minēto periodu (apstrīdētā lēmuma 299. un 300. apsvērumi).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 56 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 9. maijā, *Microsoft* cēla šo prasību.
- 57 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 16. augustā, *Free Software Foundation Europe eV* (turpmāk tekstā – “FSFE”) un *Samba Team* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas atbalstam.
- 58 Ar procesuālajiem rakstiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2008. gada 19. augustā, *Software & Information Industry Association* (turpmāk tekstā – “SIIA”) un *ECIS* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas atbalstam.
- 59 Ar procesuālajiem rakstiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2008. gada 25. augustā, *International Business Machines Corp.* (turpmāk tekstā – “IBM”) un *Red Hat Inc.* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas atbalstam.

- 60 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 26. augustā, *Oracle Corp.* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas atbalstam.
- 61 Ar procesuālajiem rakstiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2008. gada 25. un 26. augustā, *The Computing Technology Industry Association, Inc.* (turpmāk tekstā – “*CompTIA*”) un *Association for Competitive Technology, Inc.* (turpmāk tekstā – “*ACT*”) lūdza atļauju iestāties šajā lietā *Microsoft* atbalstam.
- 62 Ar 2008. gada 20. novembra rīkojumu Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs atļāva šīm personām iestāties lietā.
- 63 Personas, kas iestājušās lietā, iesniedza savus procesuālos rakstus, un citi lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par tiem norādītajos termiņos.
- 64 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 65 Atbilstoši tiesneša referenta ziņojumam tika nolemts sākt mutvārdu procesu un atbilstoši tiesvedības organizācijas pasākumiem lietas dalībniekiem tika lūgts iesniegt noteiktus dokumentus un informāciju.
- 66 *Microsoft* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - pakārtoti – atcelt vai samazināt kavējuma naudu;
 - piespriest Komisijai un personām, kas iestājušās lietā tās atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 67 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest *Microsoft* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 68 *FSFE, Samba Team, SIIA, ECIS, IBM, Red Hat* un *Oracle* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest *Microsoft* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar to iestāšanos lietā.
- 69 *CompTIA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās iestāšanos lietā.
- 70 *ACT* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - pakārtoti – atcelt vai samazināt *Microsoft* uzlikto kavējuma naudu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās iestāšanos lietā.

Juridiskais pamatojums

- 71 *Microsoft* izvirzītie pamati, pirmkārt, ir par to, ka ir tikusi prettiesiski uzlikta kavējuma nauda pirms tam, kad saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. pantu ir pietiekami konkretizētas tās saistības, otrkārt, par to, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu saistībā ar to, ka atlīdzības likmes sakarā ar *No Patent* nolīgumu nav saprātīgas, treškārt, par to, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu par kritērijiem, kas tikuši piemēroti, lai izvērtētu tehnoloģiju, kas attiecas uz protokoliem, kuri ietilpst *No Patent* nolīgumā, ceturtkārt, par to, ka ir prettiesiski izmantoti neatkarīgās pilnvarotās personas ziņojumi, piektkārt, par to, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību, un, sestkārt, par to, ka nav juridiskā pamata kavējuma naudas uzlikšanai, kā arī par to, ka tā ir pārmērīga un nesamērīga.
- 72 Turklāt pirmajā, otrajā, trešajā un sestajā pamatā *Microsoft* apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums.

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir prettiesiski uzlikta kavējuma nauda, pirms ir tikuši konkretizēti Microsoft pienākumi saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu

Lietas dalībnieku argumenti

- 73 Lai pamatotu savu pirmo pamatu, *Microsoft* izvirza četrus iebildumus.
- 74 Pirmkārt, Komisija neesot izpildījusi savu pienākumu tieši norādīt darbības, kas *Microsoft* jāveic, lai izpildītu 2004. gada 5. panta a) punktu. Gluži kā tas izriet no lēmumpieņemšanas prakses, Komisija spēja 2004. gada lēmumā paredzēt atlīdzības likmes, kuras *Microsoft* ir tiesīga pieprasīt. Jēdziens “saprātīgas likmes” ietverot dažādu līmeņu likmes. Ar šo vērtējumu netiekot apstrīdēts 2004. gada lēmuma tiesiskums, ne noliegta iespēja izpildīt tiesību normas, ieskaitot nenoteiktus juridiskus jēdzienus, bet tiek apstrīdētas tiesības uzlikt kavējuma naudu par iepriekš minētās tiesību normas pārkāpumu, pirms ir noteikti pienākumi, kas no minētās normas izriet.
- 75 Lai noteiktu šos pienākumus, pirms likt *Microsoft* tos izpildīt, Komisija esot ieviesusi procedūru, kas paredzēta minētā lēmuma 5. panta d) punktā. Gluži kā Komisija esot norādījusi paziņojumos par iebildumiem, kas *Microsoft* nosūtīti 2000. gada augustā un 2003. gada augustā, un gluži kā tas izriet no 2004. gada lēmuma 995. apsvēruma, tā kā *Microsoft* piedāvātie pasākumi nebija apmierinoši, Komisija paredzēja nepieciešamos pasākumus, pieņemot lēmumu. Tomēr Komisija esot pastāvīgi atteikusies konkretizēt, ko tā saprot ar “saprātīgām atlīdzības likmēm”, kaut gan saskaņā ar pienākumiem, kuri Komisijai ir saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. pantu, tai esot bijis jānosaka *Microsoft* tieši paredzēti nosacījumi, pieņemot lēmumu. *WSPP* izvērtēšanas principi sniedzot vienīgi vispārējas pamatnostādnes, kurās nav norādīta konkrēta likme; līdz ar to tās nevar tikt uzskatītas par pietiekamām šajā ziņā. Apgalvojumi par savstarpējās informācijas raksturīgās vērtības neesamību un bezmaksas sniegšanu neatbilst faktiem un to ticamību mazina tas, ka ir noslēgti licences nolīgumi saskaņā ar *Microsoft* atlīdzības shēmu.
- 76 Otrkārt, *Microsoft* norāda, ka Komisija ar savu rīcību pārkāpj Regulas Nr. 1/2003 24. pantu, jo kavējuma naudas uzlikšana, kuras mērķis ir likt personai rīkoties, prezumē to, ka attiecīgo personu pienākumi ir precīzi definēti; pretējā gadījumā ar kavējuma naudas uzlikšanu tiek pārkāptas pamattiesības. Šajā lietā Komisija, kas neesot tiesīga sākt Regulas Nr. 1/2003 24. panta procedūru, ja tā precīzi nezina, kas *Microsoft* jāveic, lai izpildītu 2004. gada lēmumu, būtu varējusi izmantot neatkarīgo pilnvaroto personu, lai pienācīgi noteiktu *Microsoft* pienākumus.
- 77 Treškārt, *Microsoft*, ko atbalsta *CompTIA*, uzsver, ka, uzliktot naudas sodu, pirms pienācīgi ir noteikti *Microsoft* pienākumi, Komisija esot pārkāpusi labas pārvaldības principu. Šajā ziņā *CompTIA* apgalvo, ka Komisijas rīcība nav pārskatāma, objektīva un taisnīga, jo uzliktā kavējuma nauda esot patvaļīga un nesamērīga, ņemot vērā lietas apstākļus. *CompTIA* uzskata, ka Komisijas rīcība ir risku un nedrošības avots, kurš par sliktu patērētājiem neitralizē motivāciju veikt inovācijas.

- 78 Visbeidzot, ceturtkārt, *Microsoft* apgalvo, ka, atsakoties pieņemt lēmumu, kuru var pārbaudīt tiesa un kurā ir konkretizēti pienākumi, kas izriet no 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta saistībā ar atlīdzības likmēm, Komisija esot likusi *Microsoft* izpildīt tās prasības samazināt atlīdzības likmes saistībā ar visiem *WSPP* nolīgumiem bez tā, ka *Microsoft* ir iespēja celt prasību tiesā par attiecīgo lūgumu tiesiskumu. Šādā veidā *Microsoft* esot liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā par vērtējumiem, kuri vienmēr ir “sākotnēji” un kurus ir izdarījuši Komisija. Turklāt, pat ja *Microsoft* būtu atteikusies pārskatīt savus priekšlikumus vai būtu cēlusi prasību sakarā ar atbildību vai prasību sakarā ar bezdarbību, šīs prasības neradītu Komisijas lēmumu, kurā noteiktas saprātīgas atlīdzības likmes.
- 79 *Microsoft* ir atkārtoti izvirzījusi šos arguments administratīvās procedūras laikā, tā arī nesaņemot atbildi, ieskaitot apstrīdētajā lēmumā, kurā arī neesot norādīts pamatojums.
- 80 *ACT* apgalvo, ka *Microsoft* esot īstenojusi vispienācīgākās metodes, lai definētu savus pienākumus saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu, bet Komisija ir vienīgi noraidījusi ar to saistītos izmeklēšanu rezultātus, pat nesniedzot skaidrojumus, kas *Microsoft* bijuši nepieciešami, lai izpildītu attiecīgos pienākumus. Turklāt Komisija esot pieprasījusi informāciju vienīgi no uzņēmumiem, kas atbalsta tās nostāju.
- 81 Komisija un personas, kas iestājušies lietā tās atbalstam, apstrīd šī pamata pamatotību un piebilst, ka *Microsoft* šajā prasībā nevar izvirzīt iespējamo 2004. gada lēmuma neprecizitāti saistībā ar tās pienākumu definēšanu.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 82 Vispirms ir jānorāda Komisijas argumentācija, saskaņā ar kuru *Microsoft* apstrīd 2004. gada lēmuma tiesiskumu. Gluži kā izriet no *Microsoft* rakstveida iesniegumiem, *Microsoft* argumenti nav balstīti uz iespējamo minētā lēmuma 5. panta a) punkta prettiesiskumu, bet vienīgi uz apgalvojumu, ka Komisija nevar uzlikt kavējuma naudu par attiecīgās tiesību normas pārkāpumu, pirms ar lēmumu, kuru var pārsūdzēt, nav iepriekš noteikta atlīdzības likme, kuru Komisija uzskata par saprātīgu. Šī problemātika acīmredzami attiecas uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, saskaņā ar kuru ir uzlikta kavējuma nauda.
- 83 Pēc tam ir jāatgādina, ka, gluži kā izriet no apstrīdētā lēmuma 280. apsvēruma, attiecīgā kavējuma nauda ir uzlikta, jo *Microsoft* nav sniegusi piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai, kuru aptver *No Patent* nolīgums, un nav atļāvusi izmantot minēto informāciju ar “saprātīgiem nosacījumiem”, tādējādi pārkāpjot pienākumu, kas paredzēts 2004. gada 5. panta a) punktā.
- 84 Saistībā ar šo pēdējo tiesību normu ir jānorāda, ka nenoteiktu juridisku jēdzienu izmantošana noteikumu formulēšanai, kuru pārkāpšana izraisa pārkāpēja civilo, administratīvo, pat kriminālo atbildību, nenozīmē, ka nav iespējams noteikt likumā paredzētos korektīvos pasākumus ar nosacījumu, ka attiecīgā persona no atbilstošās tiesību normas formulējuma un vajadzības gadījumā, izmantojot tiesu sniegto tiesību normas interpretāciju, var uzzināt, par kādām darbībām vai bezdarbību tai iestāsies atbildība (šajā ziņā skat. Tiesas 2007. gada 3. maija spriedumu lietā *C-303/05 Advocaten voor de Wereld*, Krājums, I-3633. lpp., 50. punkts, un 2008. gada 22. maija spriedumu lietā *C-266/06 P Evonik Degussa*/Komisija, 39. punkts).
- 85 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru (Tiesas 2001. gada 10. jūlija rīkojums lietā *C-497/99 P Irish Sugar* /Komisija, *Recueil*, I-5333. lpp., 15. punkts; Vispārējās tiesas 1999. gada 11. marta spriedums lietā *T-136/94 Eurofer*/Komisija, *Recueil*, II-263. lpp., 271. punkts, un 2008. gada 10. aprīļa spriedums lietā *T-271/03 Deutsche Telekom*/Komisija, Krājums, II-477. lpp., 252. punkts) 2004. gada lēmuma rezolūīvā daļa ir jālasa un jāinterpretē, ņemot vērā šī lēmuma pamatojumu. No šī lēmuma 1003. apsvēruma izriet, ka tā mērķis ir nodrošināt, lai *Microsoft* konkurenti izstrādā, ieviešot publiskotās specifikācijas, preces, kas ir savietojamas ar *Windows* domēna arhitektūru, kura jau ir vietēji atbalstīta dominējošajā *Windows* klienta *PC* operētājsistēmā, un tādējādi rentabli spēj konkurēt ar *Microsoft* precēm, kas paredzētas *Microsoft* darba

grupas serveru operētājsistēmām. Turklāt 2004. gada lēmuma 1008. apsvēruma ii) punktā ir norādīts, ka visa atlīdzība, ko *Microsoft* varētu prasīt par piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai un tās izmantošanu, nevar atspoguļot stratēģisko vērtību, kas izriet no varas, kura ir *Microsoft* klientu PC operētājsistēmu tirgū vai darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū.

- 86 Šajā ziņā pēc pārrunām ar Komisiju (apstrīdētā lēmuma 39., 111. un 113. apsvērums) *Microsoft* 2005. gada maijā ir iekļāvusi *WSPP* izvērtēšanas principus *WSPP* nolīgumos. Tādējādi *No Patent* nolīguma (2007. gada 21. maija versijā) 7.5. pantā *Microsoft* paziņo, ka ir piemērojusi minētos izvērtēšanas principus, lai izstrādātu savas atlīdzības likmju tabulu, un norāda, ka saskaņā ar tā paša nolīguma 7.7. panta d) punktu neatkarīgajai pilnvarotajai personai un *High Court of Justice* ir kompetence noteikt tai sankcijas, ja netiek ievēroti šie izvērtēšanas principi.
- 87 Saistībā ar *WSPP* izvērtēšanas principu saturu, kuri izklāstīti iepriekš 30. punktā, ir jākonstatē, ka tajā ir paredzēti kumulatīvi un pietiekami precīzi kritēriji, kas ļauj *Microsoft* izvērtēt, vai attiecīgā tehnoloģija ietver raksturīgu vērtību, kas atšķiras no tās stratēģiskās vērtības, kā tā ir aprakstīta 2004. gada lēmuma 1008. apsvēruma ii) punktā, kā arī minētie izvērtēšanas principi. Turklāt nekas neļauj uzskatīt, ka šie izvērtēšanas principi, kas balstīti uz 2004. gada lēmuma 5. pantu, ir derīgi, lai tos piemērotu neatkarīgā pilnvarotā persona un *High Court of Justice*, bet nav pietiekami, lai *Microsoft* rīkotos atbilstoši minētajai tiesību normai vai lai Komisija īstenotu šīs rīcības uzraudzību.
- 88 No tā izriet, ka Komisija ir tiesīga uzlikt *Microsoft* kavējuma naudu par to, ka tā nepilda pienākumus, kas izriet no 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta, jo šī minētā tiesību norma atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti iepriekš 84. punktā.
- 89 Ir jāpiebilst, ka 2005. gada 18. aprīļa vēstulē Komisija ir norādījusi *Microsoft*, ka jebkurai atlīdzībai ir jābūt vienreizējai un tā nav jānosaka kā proporcionāla no ienākumiem, kas rodas no *Microsoft* konkurentu preču pārdošanas. Turklāt, gluži kā to uzsver *SIIA*, 2007. gada 1. martā *B. kungs, Microsoft Senior Vice President, General Counsel and Corporate Secretary*, paziņoja preses konferencē, kuras dokumenti ir ievietoti *Microsoft* mājas lapā, ka *WSPP* izvērtēšanas principi ir “ļoti skaidri”, lai gan zināmā mērā sarežģīti.
- 90 *Microsoft* argumentācija, saskaņā ar kuru Komisijai esot bijis pašai ar lēmumu, kuru var pārsūdzēt tiesā, jānosaka pienācīga atlīdzības likme pirms kavējuma naudas noteikšanas, arī nav pamatota.
- 91 Gluži kā izriet no šī sprieduma 84. punkta, nenoteiktu juridisku jēdzienu izmantošana tiesību normā neliedz noteikt pārkāpēja atbildību. Gluži kā to uzsver Komisija, ja tas tā nebūtu, par LESD 101. un 102. panta, kuri ir formulēti ar tādu nenoteiktu juridisku jēdzienu palīdzību kā konkurences kropļošana vai dominējoša stāvokļa “ļauņprātīga izmantošana”, pārkāpumu nevarētu uzlikt naudas sodu pirms sākotnēja lēmuma, ar kuru tiek konstatēts pārkāpums, pieņemšanas.
- 92 Pretēji tam, ko apgalvo *Microsoft* (skat. iepriekš 75. punktu), 2004. gada lēmuma 5. panta d) punkta vienīgais mērķis ir likt uzņēmumam pieņemt un atklāt Komisijai pasākumus, ko tas paredz īstenot, lai izpildītu pienākumus, kas paredzēti minētas tiesību normas a)–c) punktā. Tādējādi ar šo pantu tiek noteikts pienākums, kā tas tajā ir izklāstīts, ļaut Komisijai izvērtēt pirms 120 dienu termiņa izbeigšanās, kas noteikts a) punktā, pasākumus, ko *Microsoft* piedāvā īstenot, lai izbeigtu pārkāpumu. Līdz ar to ne no 2004. gada lēmuma 5. panta d) punkta, ne vēl jo vairāk no tā 995. apsvēruma neizriet, ka Komisijai kaut kādā veidā ir jādefinē, pieņemot lēmumu, saprātīgas atlīdzības likme pirms kavējuma naudas noteikšanas.
- 93 Šajā ziņā ir svarīgi piebilst, ka kavējuma nauda, kas uzlikta saskaņā ar apstrīdēto lēmumu, aptver periodu no 2006. gada 21. jūnija līdz 2007. gada 21. oktobrim. Gluži kā izriet no 2005. gada lēmuma 101. apsvēruma un 2006. gada lēmuma 232. apsvēruma (skat. iepriekš 15. un 16. punktu), *Microsoft* 2006. gada 20. jūnijā nav pat iesniegusi savstarpējās izmantojamības informācijas precīzu un pilnīgu versiju, līdz ar to, pat ja Komisija būtu uzskatījusi par lietderīgu noteikt saprātīgu atlīdzības likmi, tai to būtu bijis neiespējami izdarīt.

- 94 Turklāt atšķirībai starp naudas sodu un kavējuma naudu, ko *Microsoft* mēģina pierādīt (skat. iepriekš 76. punktu), nav nozīmes saistībā ar jautājumu, kas izvirzīts šajā pamatā. Pirmkārt, naudas sods, kas uzlikts saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 23. pantu, un galīgā kavējuma nauda, par kādu runa ir šajā lietā un kas uzlikta saskaņā ar minētās regulas 24. panta 2. punktu, ir attiecīgi sekas LESD 101. un 102. panta un lēmuma, ar kuru tiek pieprasīts beigt attiecīgo pārkāpumu un vajadzības gadījumā tiek noteikti rīcības pasākumi, pārkāpumam. Otrkārt, naudas sods un kavējuma nauda abi attiecas uz uzņēmuma rīcību, kāda tā ir bijusi pagātnē, un naudas sodam un kavējuma naudai ir jābūt preventīvai, lai novērstu pārkāpuma atkārtošanos vai turpināšanu. Ņemot vērā šo īpašību un mērķu kopumu, nekas nepamato diferencēšanu starp precizitātes līmeņiem par to, kas uzņēmumam ir jādara vai nav jādara, lai atbilstu konkurences noteikumiem, pirms tiek pieņemts attiecībā pret minēto uzņēmumu lēmums par naudas soda uzlikšanu vai lēmums, ar kuru tiek noteikta galīgā kavējuma nauda.
- 95 *Microsoft* turklāt pamatoti apgalvo, ka uz vairākām likmēm var attiekties jēdziens “saprātīga atlīdzības likme”. Tomēr šis vērtējums apstiprina Komisijas apgalvojuma pamatotību, saskaņā ar kuru Komisijai nav jāizvēlas noteikta atlīdzības likme starp saprātīgām likmēm 2004. gada lēmuma nozīmē un jānosaka tā *Microsoft*. Lai gan Komisijai, protams, ir pilnvaras konstatēt un pārkāpumu un likt attiecīgajām pusēm to izbeigt, tai nav jānosaka par saistošu pusēm sava izvēle no dažādajām rīcības iespējām, kuras ir saderīgas ar līgumu vai tādu lēmumu, ar kuru tiek noteikti rīcības pasākumi, kā 2004. gada lēmums (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1992. gada 18. septembra spriedumu lietā T-24/90 *Automec/Komisija*, *Recueil*, II-2223. lpp., 52. punkts). No tā izriet, ka, lai gan uzņēmums ir izvēlējis vienu no šīm iespējām, Komisija nevar konstatēt pārkāpumu vai uzlikt kavējuma naudu, jo tā dod priekšroku citai iespējai. Tādēļ *Microsoft* ir jāpiešķir tiesības piekļūt savstarpējās izmantojamības informācijai un izmantot šo informāciju par saprātīgām atlīdzības likmēm 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta nozīmē un Komisija nevar *Microsoft* uzlikt kavējuma naudu, ja tā uzskata, ka attiecīgās likmes ir saprātīgas, bet būtu jāpiedāvā citas eventuāli “vēl saprātīgākas”.
- 96 Šajos apstākļos ir jānoraida *Microsoft* argumenti par to, ka esot pārkāpts labas pārvaldības princips (skat. iepriekš 77. punktu).
- 97 Visbeidzot *Microsoft* arguments par tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu arī nevar tikt pieņemts. Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka šajā tiesvedībā *Microsoft* apstrīd Komisijas vērtējumu par attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu un līdz ar to par pieprasītās atlīdzības saprātīgo raksturu. Ar *Microsoft* iebildumu būtībā tiek apgalvots, ka tā būtu varējusi apstrīdēt šo vērtējumu agrāk, ja Komisija būtu ar lēmumu noteikusi pienācīgu likmi. Taču, ja *Microsoft* būtu vēlējusies, tā būtu varējusi tā vietā, lai sāktu ilgu dialogu ar Komisiju un pakāpeniski samazinātu pieprasītās likmes, cik vien ātri iespējams iesniegusi precīzu un pilnīgu savstarpējās izmantojamības versiju un pēc tam galīgi pieņēmusi atlīdzības likmes, kuras tā uzskatītu par pienācīgām. Šādā gadījumā, ja Komisija būtu uzskatījusi, ka attiecīgās likmes nav pienācīgas, tāds lēmums kā apstrīdētais lēmums šajā lietā būtu pieņemts agrāk. Līdz ar to *Microsoft* tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nekādā veidā nav ietekmētas.
- 98 Šis pamata daļa, ar kuru tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, jo Komisija nav atbildējusi uz šiem argumentiem, kuri ir tikuši izvirzīti administratīvās procedūras laikā, arī ir jānoraida.
- 99 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā tiesību akta būtībai un tam nepārprotami un viennozīmīgi jāatspoguļo iestādes – tiesību akta autores – argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp tiesību akta saturu, izvirzīto iemeslu būtību un tiesību akta adresātu vai citu personu, kuras šis tiesību akts skar tieši un individuāli, iespējamās intereses saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojumā ir izpildītas EKL 253. panta prasības, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī panta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu (Tiesas 2000. gada 30. marta spriedums lietā C-265/97 P *VBA/Florimex u.c.*, *Recueil*, I-2061. lpp., 93. punkts).

100 Tādējādi, gluži kā izriet no iepriekš minētās analīzes, tiesību normas, ar kurām tiek regulēta attiecīgā joma, nekādā veidā neliedz uzlikt kavējuma naudu, iepriekš nenosakot atlīdzības likmi, kas, pēc Komisijas domām, būtu saprātīga 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta nozīmē. Šajos apstākļos Komisija ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā ir skaidri un viennozīmīgi izklāstījusi iemeslus, kādēļ *Microsoft* pieprasītās atlīdzības likmes nav saprātīgas; šis pamatojums īpaši attiecas uz iespēju uzlikt kavējuma nauda, šajā ziņā nepastāvot nepieciešamībai, lai Komisija iepriekš noteiktu saprātīgu likmi.

101 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu par kļūdu, ko pieļāvusi Komisija saistībā ar to, ka atlīdzības likmes saistībā ar No Patent nolīgumu nav saprātīgas

Lietas dalībnieku argumenti

102 Ņemot vērā saprātīgās atlīdzības jēdziena nenoteikto raksturu un Komisijas atteikumu specifiski noteikt *Microsoft* pienākumus, *Microsoft* esot tikusi dota iespēja izveidot mehānismu, kas ļautu vienoties par atlīdzības likmēm ar potenciālajiem licenciātiem, un pakļauties neatkarīgās pilnvarotās personas arbitrāžas pilnvarām. Turklāt pēc Komisijas lūguma *Microsoft* esot noteikusi pat zemākas atlīdzības likmes nekā tās, kuras ieteikusi *PricewaterhouseCoopers*, pasaulē pazīstamā ekspertu sabiedrība, un kuras balstītas uz tehnoloģiju vērtējumu, kuras pamatoti uzskatāmas par līdzīgām un kuras noteiktas saskaņā ar vispārēji pieņemtām metodēm. Tomēr, kā tas esot plaši zināms, tā kā šīs likmes esot vienīgi par sākuma punktu sarunās ar potenciālajiem līgumslēdzējiem, nevienprātības gadījumā pastāv iespēja vērsties pie neatkarīgās pilnvarotās personas, lai noteiktu saprātīgu likmi saskaņā ar *WSPP* izvērtēšanas principiem. Pat ja Komisija nepiekrīt ārējo speciālistu, kurus *Microsoft* labticīgi pieaicinājusi vērtējumam un lai izpildītu 2004. gada lēmumu, nevar tikt akceptēts, ka *Microsoft* ir piemērojusi nesaprātīgas atlīdzības likmes, vēl mazāk diskriminējošas, jo neviens no tās darījumu partneriem nav uzskatījis par lietderīgu vērsties pie neatkarīgas pilnvarotās personas pat sarunu laikā, lai gan *Microsoft* pozīcija bija novājināta sakarā ar iespēju, ka var tikt uzlikta ļoti augsta kavējuma nauda. Katrā ziņā mehānisma, kurā tiek īstenots sacīkstes princips, izveidošana ar *Microsoft* piekrišanu garantējot, ka visa atlīdzība, kas beigu beigās tiek samaksāta, esot saprātīga, jo tā atbilst *WSPP* izvērtēšanas principiem, ko piemērojusi pilnvarotā persona.

103 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka iemesls, kādēļ noteikti uzņēmumi nav pat īstenojuši sarunas ar *Microsoft*, ne vērsušies pie neatkarīgās pilnvarotās personas, nav tajā, ka *Microsoft* pieprasītā atlīdzība ir nesaprātīga, bet gan ka minētie uzņēmumi neticēja argumentam par to, ka attiecīgie protokoli nav inovatīvi.

104 *Microsoft* noraida arī argumentu, saskaņā ar kuru uzņēmumi, kas noslēguši licences nolīgumu, esot maksājuši par attiecīgo tehnoloģiju stratēģisko vērtību un tie neesot *Microsoft* konkurenti, kā nepareizu faktu ziņā.

105 Tam, ka nolīgumi, kas noslēgti ar *Microsoft*, attiecas uz *All IP* nolīgumu, neesot nozīmes, jo no tā neizrietot, ka atlīdzības likmes, kas piedāvātas saistībā ar *No Patent* nolīgumu, ir nesaprātīgas un ka tehniskā dokumentācijas abos gadījumos ir identiska.

106 Tā kā *Microsoft* ir atkārtoti izvirzījusi šos argumentus administratīvās procedūras laikā, nesaņemot uz tiem atbildi, ieskaitot apstrīdētajā lēmumā, tajā neesot norādīts pamatojums.

107 Pirms Komisija atteicās norādīt atlīdzības likmes, kuras tā uzskata par saprātīgām, *Microsoft* turklāt esot apņēmusies ar atpakaļejošu spēku pirms 2004. gada lēmuma pieņemšanas datuma piemērot visas likmes, kas tiktu atzītas kā saprātīgas pēc saziņas ar Komisiju beigās, lai licenciāti eventuāli būtu pārliecināti, ka tiem beigu beigās ir jāmaksā vienīgi saprātīga cena. Komisijas apgalvojums par atlīdzības likmju, kuras *Microsoft* ir vienīgi piedāvājusi, bet nav "piemērojusi", preventīvo iedarbību, esot tikai pieņēmums, kas nav pamatots ar pierādījumiem.

- 108 Ja Komisija piešķir tādu nozīmi iespējai, lai eventuālie licenciāti varētu precīzi aprēķināt licenču izmaksas, tai būtu bijis jāpieņem lēmums, kurā ir noteikta maksimālā saprātīgā likme, nevis jāuzdod izveidot arbitražas mehānismu.
- 109 *Microsoft*, kuru atbalsta *CompTIA*, apgalvo, ka sarunu ar tirgus dalībniekiem, kuri nav saistīti ar *Microsoft*, rezultāts esot visticamākā norāde par konkrētās atlīdzības likmes saprātīgo raksturu. Jau četri uzņēmumi ir pēc savas iniciatīvas noslēguši nolīgumus par piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai pat par cenu, kas ir vidēji augstāka par to, ko Komisija uzskata par nesaprātīgu; šo apstākli nevarot ņemt vērā par labu teorētiskām un abstraktām konstrukcijām. Turklāt *CompTIA* uzskata, ka sarunu stadijā neesot iespējas zināt, vai attiecīgie uzņēmumi plāno izstrādāt tehnoloģijas, kas konkurēs ar *Microsoft* tehnoloģijām, jo šis jautājums katrā ziņā neesot nozīmīgs saistībā ar 2004. gada lēmuma priekšmetu.
- 110 *Microsoft* piebilst, ka 2004. gada lēmums tai neliedz pieprasīt atlīdzības likmes, kas ir proporcionālas licenciātu ienākumiem, ne arī tai liedz piemērot attiecīgās likmes katra potenciālā darījuma partnera uzņēmuma modelim.
- 111 Visbeidzot Komisija neesot ņēmusi vērā, neievērojot tā nosaukumu, ka *No Patent* nolīgums sniedza ieinteresētajām personām tiesības gūt labumu no *Microsoft* patentētajām inovācijām. Ja Komisija uzskata, ka *Microsoft* solījumam neizvirzīt tiesības, kas izriet no patentiem, nebija cerēto seku, tai to būtu skaidri jāpaziņo šajā tiesvedībā.
- 112 Komisija un lietas dalībnieki, kas iestājušies lietā tās atbalstam, apstrīd šī pamata pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 113 Vispirms ir jānoraida *Microsoft* arguments, ka atlīdzības likmes, kas pieprasītas periodā, kuru aptver apstrīdētais lēmums, bija vienīgi priekšlikumi, kuri bija paredzēti sarunu sākšanai, kuru rezultātā noteiktu saprātīgas likmes. 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta mērķis nav vienīgi likt *Microsoft* sākt sarunas ar visiem uzņēmumiem, kuri vēlas izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas, bet arī likt *Microsoft* atklāt savstarpējās izmantojamības informāciju un atļaut to izmantot šajā ziņā ar saprātīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem.
- 114 No tā izriet, ka *Microsoft* bija pienākums piedāvāt šādus nosacījumus pēc savas iniciatīvas līdz 120 dienu termiņa beigām, kurš paredzēts 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā. Korelatīvi tam, ka *Microsoft* piedāvātās atlīdzības likmes periodā, ko aptver apstrīdētais lēmums, ir zemākas nekā tās, ko piedāvājis *PricewaterhouseCoopers* savā 2007. gada 23. aprīļa ziņojumā, nav nozīmes vēl jo vairāk tādēļ, ka tajā nav sniegta analīze par attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu. Turklāt saistībā ar to, ka nav definēts saprātīgas atlīdzības jēdziens un Komisijas pienākumi šajā ziņā, ir jāatgādina apsvērumi, kas izklāstīti iepriekš 84.–95. punktā.
- 115 *Microsoft* arguments, saskaņā ar kuru neatkarīgās pilnvarotās personas ieviešana ar *Microsoft* piekrišanu garantējot, ka beigu beigās samaksātā atlīdzība būtu saprātīga, jo tā atbilst *WSPP* izvērtēšanas principiem, ko piemērojusi pilnvarotā persona, nevar tikt akceptēts. Kā ir ticis uzsvērts šī sprieduma 113. un 114. punktā, pienākums, kas noteikts *Microsoft* saskaņā ar 2004. gada lēmumu, ietvēra pēc savas iniciatīvas publiskot savstarpējās izmantojamības informāciju un ļaut to izmantot ar saprātīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem. Šajos apstākļos arbitražas mehānisma, kas uzticēts neatkarīgajai pilnvarotajai personai, pastāvēšana ir paredzēta, turklāt lai samazinātu dominējošā stāvokli esoša uzņēmuma ļaunprātīgas rīcības sekas, lai ātri atrisinātu dažādus eventuālus strīdus un, galvenokārt, lai izmantotu īpaši augsto zināšanu līmeni attiecīgajā jomā. Tomēr šāda mehānisma izmantošana nevar garantēt, ka tiks atjaunota konkurences situācija, kāda būtu bijusi, ja *Microsoft* būtu pēc savas iniciatīvas piedāvājusi piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai ar saprātīgiem nosacījumiem. Šī konstatācija ir vēl jo vairāk nozīmīga saistībā ar tirgiem, kuri attīstās ātri un kuros tādu preču, par kādām ir runa šajā lietā, izstrāde prasa ieguldījumus, kuru fiksētās izmaksas ir ļoti augstas un kuras ir jāspēj ieinteresētajām personām aprēķināt iepriekš. Turklāt, gluži kā Komisija ir atbildējusi uz Vispārējās

- tiesas rakstveida jautājumu, un šo atbildi *Microsoft* nav apstrīdējusi, savstarpējās izmantojamības informācija varēja tikt uzskatīta par publiskotu ar tās precīzu un pilnīgu versiju, jo tā varēja būt par pamatu programmatūras izstrādei 2006. gada 23. novembrī. No tā izriet, ka vismaz līdz šim datumam bija būtiski kompromitēts neatkarīgās pilnvarotās personas kā *Microsoft* piedāvāto cenu saprātīgā rakstura arbitra uzdevuma pats pamats. Arbitrāžas mehānisma pastāvēšana, kurš ieviests vienīgi pēc *No Patent* nolīguma noslēgšanas, tādējādi nevar tikt uzskatīta par faktoru, kas var pilnībā kompensēt sekas, kuras izriet no 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā noteikto pienākumu neizpildes.
- 116 Tāpat tas ir gadījumā ar “paātrinātās strīdu izskatīšanas procedūras” klauzulu, kas ietverta nolīgumos par 2005. gada oktobra un 2006. gada februāra tehniskās dokumentācijas izvērtēšanu (skat. iepriekš 22. punktu), kurā ir norāde uz zemsvītras piezīmi apstrīdētā lēmuma 136. lappusē. Gluži kā izriet no tās formulējuma, kas, pēc *Microsoft* domām, ir identiski formulēts 2007. gada februāra versijās, ka nesaskaņu starp *Microsoft* un potenciālo licenciātu gadījumā par pieprasīto cenu atbilstīgumu vai tehnoloģiju kategorizēšanu saskaņā ar *WSPP* izvērtēšanas principiem vai par *WSPP* nolīguma noteikumiem licenciātam ir rakstveidā jāpaziņo *Microsoft* iemesli, kādēļ tas nepilda savus pienākumus. Ja piecpadsmit dienu laikā netiek noslēgts nolīgums, potenciālais licenciāts var vērsties pie neatkarīgas pilnvarotās personas, kas ir tiesīga paust viedokli par šo jautājumu. Šādā gadījumā *Microsoft* ir divu nedēļu laikā rakstveidā jāpaziņo iemesli, kas, pēc tās domām, pamato attiecīgās cenas vai noteikumus.
- 117 No “strīdu izskatīšanas paātrinātās procedūras” klauzulas skaidri izriet, ka ar to neatkarīgajai pilnvarotajai personai netiek sniegtas pilnvaras, pabeidzot *ex ante* pārbaudi saistībā ar *WSPP* nolīgumu noslēgšanu nākotnē, noteikt atlīdzības likmes, kas atbilst *WSPP* izvērtēšanas principiem, bet tiek sniegta vienīgi iespēja sniegt savu viedokli šajā ziņā; *Microsoft* var saglabāt savu nostāju, norādot sava lēmumu iemeslus. Tādējādi, pat abstrahējoties no tā, ka *Microsoft* saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu bija pēc savas iniciatīvas jāpiedāvā saprātīgi un nediskriminējoši nosacījumi, ir jākonstatē, ka attiecīgais mehānisms nevarēja garantēt ekvivalentu rezultātu tam, uz kuru vērsta minētā tiesību norma.
- 118 Turklāt tas, ka *Microsoft* ir apņēmusies retroaktīvi piemērot likmes, kuras Komisija akceptētu kā saprātīgas, neietekmē to, ka ar apstrīdēto lēmumu aptvertā perioda laikā, t.i., pēc termiņa, kas noteikts 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā, beigām, *Microsoft* nebija piedāvājusi šīs likmes uzņēmumiem, kas vēlas izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas.
- 119 Turklāt tas, ka noteikti uzņēmumi ir noslēguši nolīgumus ar *Microsoft* par tās pieprasītajām likmēm, nevēršoties pie neatkarīgās pilnvarotās personas, nav pietiekami, lai atspēkotu pamatojumu, kas izklāstīts apstrīdētā lēmuma 165.–219. apsvērumā, par attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu. Pirmkārt, gluži kā atzīst *Microsoft*, attiecīgie nolīgumi ir *All IP* veida nolīgumi, kas nozīmē, ka tie attiecas arī uz *Microsoft* patentētajām tehnoloģijām, kuru inovatīvo raksturu Komisija nav apstrīdējusi. Tādējādi, pat ja tas, ka attiecīgie nolīgumi ir *All IP* nolīgumi, nepierāda, ka atlīdzības likmes, ko *Microsoft* ir pieprasījusi atbilstoši *No Patent* nolīgumam, nav nesaprātīgas, tas arī nepierāda, ka tās ir saprātīgas. Otrkārt, pieņemot, ka šo sabiedrību atbildīgās personas bija pārliecinātas par attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu, būtiskais jautājums ir par to, vai Komisijas analīze šajā ziņā objektīvi atbilst šajā jomā piemērojamiem noteikumiem; šis jautājums tiks izvērtēts trešajā pamatā.
- 120 Ir svarīgi precizēt, ka, lai gan 2004. gada lēmums neaizliedz *Microsoft* pieprasīt atlīdzības likmes, kas ir proporcionālas licenciātu ienākumiem, šādas likmes var tikt pieprasītas, vienīgi ja tās atbilst vērtībai, kas nav šo tehnoloģiju stratēģiskā vērtība (skat. apstrīdētā lēmuma 1008. apsvēruma ii) punktu). Tomēr tieši uz šo pēdējo aspektu attiecas Komisijas vērtējums apstrīdētajā lēmumā. Turklāt ir jākonstatē, ka, ņemot vērā pienākumu sniegt savstarpējās izmantojamības informāciju ar nediskriminējošiem nosacījumiem, 2004. gada lēmums ir neitrāls saistībā ar katra potenciālā *Microsoft* darījumu partnera iespēju noslēgt nolīgumu ar *Microsoft* atbilstoši sava uzņēmuma modelim. Tā tas vēl jo vairāk ir apstrīdētajā lēmumā tādā ziņā, ka *Microsoft* rīcība tiek analizēta, pamatojoties uz attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu, nevis katra potenciālā darījumu partnera iespēju noslēgt nolīgumu ar *Microsoft* saskaņā ar sava uzņēmumu modeli. Iepriekš 110. punktā rezumētie *Microsoft* argumenti ir jānoraida kā neefektīvi.

- 121 Saistībā ar *Microsoft* argumentu, saskaņā ar kuru *No Patent* nolīgums sniedz ieinteresētajām personām tiesības gūt labumu no patentētajām tehnoloģijām, ir pietiekami norādīt, ka saskaņā ar šī nolīguma 1.14. pantu jēdziens “Microsoft licensed intellectual property” ietver “know-how”, rūpnieciskos noslēpumus, komercnoslēpumus, konfidenciālo informāciju un autortiesības, tieši izņemot visas tiesības, kuras aptver patenti vai izskatīšanā esošs patentu pieteikums. Saistībā ar *Microsoft* vienpusējo solījumu neizvirzīt ar patentiem saistītās tiesības ir jānorāda, gluži kā to ir paveikusi Komisija, ka minētais solījums tika pausts 2007. gada 24. oktobrī, t.i., pēc perioda, kuru aptver apstrīdētais lēmums, beigām. Turklāt, gluži kā *Microsoft* atzīst savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem, šis solījums aptver vienīgi nekomerciāla rakstura izplatīšanu, izņemot “open source” izstrādātājus, kas izplata produkciju komerciālos nolūkos. Visbeidzot ir jākonstatē, ka atbilstoši *No Patent* nolīgumam veiktā informācijas, kas aptver patentētās tehnoloģijas, t.i., tehnoloģijas, kas nav tās, kuras ilustrētas apstrīdētā lēmuma pielikumā, publiskošana nekādā veidā nenozīmē *Microsoft* darījumu partnera tiesības minēto informāciju īstenot tādā veidā, ka tiek pārkāpti attiecīgie patenti. Gluži kā norāda Komisija, šī informācija ir publiski pieejama saistībā ar piešķirto patentu; tas nenozīmē, ka izstrādātājam ir iespēja to izmantot. Šajos apstākļos un ņemot vērā atšķirību starp patentēto un nepatentēto savstarpējās izmantojamības informāciju (skat. apstrīdētā lēmuma 161.–164. apsvērumu), nevar tikt uzskatīts, ka *No Patent* nolīgums piešķir *Microsoft* darījumu partneriem tiesības izmantot patentētās tehnoloģijas, kuras minētie partneri turklāt neuzskata par nepieciešamām, lai izstrādātu darba grupas serveru operētājsistēmas.
- 122 Saistībā ar *Microsoft* iebildumu par pamatojuma nenorādīšanu ir jākonstatē, gluži kā to ir veikusi Komisija apstrīdētā lēmuma 122.–127. un 273.–278. apsvērumā, ka tā ir atbildējusi uz argumentiem par nolīgumu noslēgšanu ar noteiktiem tirgus dalībniekiem. Turklāt, pat pieņemot, kā *Microsoft* administratīvās procedūras laikā ir norādījusi, ka tā vienmēr ir bijusi gatava vienoties par cenām, kas minētas tās atlīdzības shēmās, no apstrīdētā lēmuma 116. apsvēruma skaidri izriet, ka *WSPP* izvērtēšanas principi ir jāizvērtē saistībā ar jebkuru *Microsoft* “pieāvātu un/vai noteiktu” atlīdzību. Tas nozīmē, ka tam, ka atlīdzība, kas atbilst attiecīgajiem principiem, varēja eventuāli izrietēt no sarunām *Microsoft*, nav atbilstoši šim pašam apsvērumam nekādas nozīmes attiecībā uz pienākumiem, kas noteikti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā. Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida gluži tāpat kā otrais pamats kopumā.

Par trešo pamatu par kļūdu, kuru pieļāvusi Komisija saistībā ar kritērijiem, kas tikuši piemēroti, lai izvērtētu tehnoloģiju, kuras ir No Patent nolīguma priekšmets, inovatīvo raksturu

Lietas dalībnieku argumenti

- 123 *Microsoft* atkārtoti, ka Komisija nav ņēmusi vērā *No Patent* nolīgumā aprakstīto patentēto tehnoloģiju vērtību, un piebilst, ka patentējamības kritērija piemērošana, lai izvērtētu nepatentēto tehnoloģiju inovatīvo raksturu, ir acīmredzama kļūda vērtējumā. Turklāt apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums.
- 124 Šis pamats nav efektīvs, jo *Microsoft* neesot akceptējusi, ka Komisijas analīze par *WSPP* izvērtēšanas principu trešo kritēriju ir pareiza. Šī analīze balstoties uz inovācijas jēdziena kļūdainu uztveri; šis apstāklis obligāti ietekmējot tehnoloģiju, kas tiek uzskatītas par līdzīgām, izvēli. *ComptIA* uzsver, ka tehnoloģijas, kuras Komisija izvēlējusies kā līdzīgas, ietilpst uzņēmuma modeli, kas atšķiras no *Microsoft* īstenotā modeļa, līdz ar to Komisijas veiktais tirgus izvērtējums neesot pareizs.
- 125 Nostājai, saskaņā ar kuru *Microsoft* ir tiesīga saņemt atlīdzību vienīgi par jaunām un neacīmredzamām tehnoloģijām patentu tiesību izpratnē, neesot pamatojuma ne 2004. gada lēmumā, ne *WSPP* izvērtēšanas principos, ne tiesībās kopumā. *Microsoft* neesot akceptējusi, ka Komisija vai neatkarīgā pilnvarotā persona šajā lietā ir pienācīgi piemērojusi šos kritērijus. *Microsoft*, ko atbalsta *ComptIA* un *ACT*, atgādina, ka komercnoslēpumiem varētu būtiska vērtība, kas galvenokārt saistīta ar izstrādāšanas fiksētajām izmaksām; neatkarīgi no jautājuma, vai tās turklāt ir patentējamas vai jau patentētas, attiecīgajam uzņēmumam ir jābūt brīvībai īstenot politiku šajā ziņā. Pretēji *IBM* norādītajam, “File Replication Service” protokola funkcionalitātei ir būtiska nozīme, kādēļ tās aspekti ir

patentēti ASV. Tomēr Komisija neesot izskaidrojusi atbilstoši kādai loģikai patentējamības kritērijs, kuru tā ir piemērojusi, specifiski izslēdz *Microsoft* tehnoloģiju stratēģisko vērtību atbilstoši 2004. gada lēmuma 1008. apsvēruma ii) punktam. *ACT* uzskata, ka vienīgi vērtējums par vērtību, kāda būtu savstarpējās izmantojamības informācijai dominējoša tirgus dalībnieka neesamības gadījumā, būtu jāvis izvērtēt no 2004. gada lēmuma skatpunkta *Microsoft* piedāvātās likmes.

- 126 *Microsoft*, ko atbalsta *ACT*, norāda, ka Komisija ir pārāk šauri piemērojusi inovativitātes un neacīmredzamības kritērijus un līdz ar to pat pretēji patentu tiesībām. Tādējādi, pretēji izvērtēšanas noteikumiem, kurus Komisija noteikusi citās jomās, vienīgi pilnībā jauni izgudrojumi, kuri pilnībā atšķiras no sasniegtā tehniskā līmeņa, varētu tikt kvalificēti par jauniem šajā kontekstā. Tomēr norāžu par sasniegto tehnisko līmeni pastāvēšana saistībā ar konceptiem, kas kopumā ir līdzīgi tiem, ko īstenojusi *Microsoft*, neesot līdzvērtīga tehnoloģiju, kuras aptver apstrīdētais lēmums, kolektīvajam acīmredzamajam raksturam, un kuras tās konkurenti turklāt neesot spējuši izstrādāt, kā to apstiprina *CompTIA* un *ACT*. *CompTIA* uzskata, ka tam esot jābūt tirgum, nevis Komisijai, kam būtu jālemj par labāko tehnoloģiju. Komisija savā iebildumu rakstā pat noliedzot inovativitātes kritērija, kāds tas ir piemērots intelektuālā īpašuma tiesību jomā, pienācīgo raksturu, līdz ar to *Microsoft* neesot skaidrs, kāds kritērijs beigu beigās esot piemērots apstrīdētajā lēmumā.
- 127 Turklāt apstrīdētajā lēmumā izmantotā sadrumstalotā pieeja izslēdzot no inovativitātes jēdziena jebkuru zināmu elementu neacīmredzamu kombināciju. Tomēr no Eiropas Patentu biroja (EPB) apelācijas padomju judikatūras izrietot, ka atbilstošais jautājums nav par to, vai profesionālis būtu varējis īstenot šādu kombināciju, bet vai tā faktiski būtu veikta kā progress. Norādījusi, ka Komisija ir akceptējusi noteiktu tehnoloģiju, kuras skar apstrīdētais lēmums, inovatīvo raksturu, *ACT* uzsver, ka tehnoloģija būtu jākvalificē kā inovatīva kopumā, ja tā sastāv no jaunu un neacīmredzamu elementu un nepatentējamu elementu kombinācijas. Neviens apstāklis nepierāda, ka Komisija ir patiešām tādā veidā izvērtējusi *Microsoft* tehnoloģiju kombinācijas.
- 128 *Microsoft* esot iesniegusi administratīvās procedūras laikā vairākus ziņojumus, kuri pierāda tās apgalvojumu patiesumu saistībā ar tehniskajā dokumentācijā ietverto nepatentēto izgudrojumu inovativitāti un neacīmredzamību; Komisija šos apgalvojumus ir noraidījusi. Līdz ar to neesot nekāda iemesla vēl jo vairāk papildināt Vispārējās tiesas lietas materiālus, jo atbilstošais jautājums esot par to, vai Komisijas pieeja atbilst 2004. gada lēmumam.
- 129 Apstrīdētajā lēmumā arī neesot norādīts pamatojums, jo tajā neesot sniegta atbilde uz analīzi, kas ietverta ziņojumā, kuru sagatavojis profesors un *barrister*, bijušais EPB apelāciju padomes loceklis, kurš detalizēti ir izklāstījis kļūdas, kuras pieļāvuši Komisija patentu tiesību jomā, un apstiprinājis *Microsoft* apgalvojumus. Turklāt no šī ziņojuma izrietot, ka Komisija un neatkarīgā pilnvarotā persona ir izvērtējušas tehnoloģiju patentējamību, ņemot vērā sasniegto tehnisko līmeni 2007. gadā, nevis brīdī, kad *Microsoft* esot lūgusi piešķirt patentu, tādējādi ņemot vērā tehnoloģijas, kas parādījušās pēc *Microsoft* būtisko tehnoloģiju pirmās ieviešanas. Šādā veidā neviens uzņēmums nevarētu pierādīt, ka tā tehnoloģija ir jauna un neacīmredzama, jo būtu patvaļīga diskriminācija starp dažādām tehnoloģijām atkarībā no *Microsoft* lēmuma lūgt patenta piešķiršanu vai nē. Turklāt apstrīdētajā lēmumā esot vienīgi neskaidras norādes bez konkrēta salīdzinājuma starp pretenzijām uz šīm tehnoloģijām un pretenzijām uz tehnoloģijām, kas ietilpst sasniegtajā tehniskajā līmenī.
- 130 Neatkarīgi no konkrētajiem piemēriem principiālās kļūdas, kuras ir identificējusi *Microsoft*, ir pieļautas visā Komisijas analizē, līdz ar to Vispārējai tiesai būtu jākonstatē apstrīdētā lēmuma prettiesiskums, veicot pilnīgu kontroli, kuru tai ir lūgts veikt. Katrā ziņā inovāciju pastāvēšana mazāk granulāros līmeņos izrietot no fakta, ka Komisija ir grozījusi savu vērtējumu un ir uzskatījusi, ka *Microsoft* ir tiesīga lūgt atlīdzību par licencēm, kas piešķirtas atbilstoši nolīgumiem, kuri nav *No Patent* nolīgums. Taču tehniskā dokumentācija esot identiska atbilstoši visiem *WSPP* nolīgumiem.
- 131 *ACT* piebilst, ka Komisijas pieeja dod priekšroku vērtīgu tehnoloģiju cesijai par nenormāli zemām cenām, kavē ieguldījumus izpētē, horizontāli devalvējot intelektuālā īpašuma tiesības, un nesamērīgi dod priekšroku “open source” modelim par sliktu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri veic inovācijas.

132 Komisija, ko atbalsta *SIIA* un *Oracle*, uzsver, ka šis pamats nav efektīvs, jo apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa nebalstoties vienīgi uz attiecīgo tehnoloģiju inovativitātes izvērtējumu, bet arī uz tirgus saistībā ar līdzīgām tehnoloģijām izvērtējuma rezultātu. *Microsoft* neesot apstrīdējusi iepriekš 54. punktā izklāstīto secinājumu, un minētā secinājuma vienkārša noraidīšana replikas stadijā neatbilst Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta vai 48. panta 2. punkta nosacījumiem. Turklāt, kā izrietot no apstrīdētā lēmuma 165., 220., 221. un 280. apsvēruma, inovatīvā rakstura analīze esot neatkarīga no analīzes saistībā ar tirgus izvērtēšanu. Pakārtoti Komisija un personas, kas iestājušās lietā tās atbalstam, uzskata, ka šis iebildums nav pamatots.

Vispārējās tiesas vērtējums

133 Vispirms ir jānorāda Komisijas apgalvojums, ka šis pamats ir neefektīvs.

134 Lai gan ir taisnība, ka trīs kritērijiem, kas ir daļa no *WSPP* izvērtēšanas kritērijiem, ir jābūt izpildītiem kumulatīvi, otrais un trešais ir konceptuāli saistīti tādā ziņā, ka, lai gan attiecīgās tehnoloģijas tiek uzskatītas par inovatīvām, prasība, lai tirgus izvērtēšana attiecas uz “līdzīgām” tehnoloģijām, nav izpildīta tādēļ vien, ka minētās tehnoloģijas attiecas uz savstarpējo izmantojamību.

135 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan tehnoloģijas, kas veido savstarpējās izmantojamības informāciju, tiek uzskatītas par inovatīvām, taču tirgus izvērtēšana par neinovatīvām savstarpējās izmantojamības tehnoloģijām pierāda, ka pēdējās minētās tehnoloģijas ir pieejamas par velti, tāpēc, lai saglabātu salīdzinājuma noderīgumu, būtu jāizslēdz, ka šis apstāklis ir attiecīgo tehnoloģiju neinovatīvā rakstura dēļ.

136 No tā izriet, ka, ja izrādīsies, ka Komisijas vērtējumi par tehnoloģiju, kuras aptver *No Patent* nolīgums, inovatīvo raksturu nav pareizi, šis apstāklis varēs ietekmēt tirgus izvērtējuma premisas, kuras ilustrētas apstrīdētā lēmuma 222.–237. apsvērumā, jo no šiem apsvērumiem neizriet, ka attiecīgā analīze attiecas uz inovatīvām tehnoloģijām.

137 Šo secinājumu nevājina apstrīdētā lēmuma 237. apsvērums, saskaņā ar kuru ziņojumā, kas iesniegts 2007. gada 27. februārī (skat. iepriekš 51. punktu), neatkarīgā pilnvarotā persona ir identificējusi tehnoloģijas, kas ir līdzīgas *Microsoft* inovatīvajām tehnoloģijām. Pretēji 2007. gada 3. marta un 8. jūlija ziņojumiem, kurus ievērojot tika izstrādāta tabula, kas pievienota apstrīdētajam lēmumam, šī ziņojuma atbilstošās konstatācijas nav daļa no apstrīdētā lēmuma pamatojuma. Šajos apstākļos nav iespējams pārbaudīt, vai tehnoloģijas, ko ņēmusi vērā neatkarīgā pilnvarotā persona, arī ir līdzīgas tehnoloģijām, kuras Komisija uzskata par neinovatīvām, gadījumā, ja šis pēdējais minētais izvērtējums izrādītos kļūdainš. Tas tāpat ir saistībā ar piebīdēm, kuras ietvertas apstrīdētā lēmuma 223. un 231. apsvērumā un saskaņā ar kurām līdzīgās tehnoloģijas “noteiktos gadījumos” ietver patentētas tehnoloģijas. Šādu tehnoloģiju saistībā ar protokoliem piemēri ir sniegti apstrīdētā lēmuma 224. un 232. apsvērumā. Tomēr no šī kopsavilkuma neizriet, ka minētās tehnoloģijas ir līdzīgas funkcionālā ziņā ar visām tehnoloģijām saistībā ar attiecīgajiem protokoliem.

138 Saistībā ar šī pamata pamatotību vispirms ir jāuzsver, ka nošķirums starp tehnoloģiju, par kurām ir apstrīdētais lēmums, stratēģisko vērtību un raksturīgo vērtību ir fundamentāla izvērtēšanas premisa saistībā ar jebkuras atlīdzības, kuru pieprasa *Microsoft* par piekļuvi minētajai savstarpējās izmantojamības informācijai un tās izmantošanai, saprātīgā rakstura izvērtēšanu.

139 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai uzņēmuma, kam pieder autortiesības, atteikumu sniegt pieeju precēm vai pakalpojumiem, kas ir būtiski nepieciešami noteikta uzņēmuma darbībai, uzskatītu par ļaunprātīgu rīcību, pietiek konstatēt trīs kumulatīvus nosacījumus – ka atteikums aptur jaunas preces parādīšanos, kurai ir potenciāls patērētāju pieprasījums, ka šāds atteikums ir nepamatots un ka tas ir vērsts uz jebkādas konkurences novēršanu atvasinātajā tirgū (Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-418/01 *IMS Health, Recueil*, I-5039. lpp., 38. punkts).

- 140 Šajā lietā ir konstatēts, ka, ja iepriekš 139. punktā minētie trīs kumulatīvie nosacījumi bija izpildīti, tad *Microsoft* atteikums sniegt piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai un atļaut to izmantot ir ļaunprātīga rīcība (šajā ziņā skat. iepriekš 18. punktā minēto spriedumu lietā *Microsoft/Komisija*, 711. un 712. punkts).
- 141 Šajā ziņā jebkuram korektīvajam pasākumam, kurš ir vērstš, lai liktu *Microsoft* atklāt savstarpējās izmantojamības informāciju un atļaut tās izmantošanu citiem tirgus dalībniekiem, lai tie varētu izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas, ir jāizslēdz iespēja, ka *Microsoft* saņem atlīdzību, kas ir līdzvērtīga priekšrocībām, ko tā gūtu no dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas *PC* klientu operētājsistēmu tirgū.
- 142 Turklāt ļaut *Microsoft* pieprasīt atlīdzības likmes, kas atbilst vērtībai, kur izriet no vienkāršas iespējas savstarpēji sadarboties ar *Microsoft* operētājsistēmām, proti, stratēģiskajai vērtībai, kas izriet no *Microsoft* varas *PC* klientu operētājsistēmu vai darba grupas serveru tirgū, būtu līdzvērtīgi piešķirt *Microsoft* tiesības pārvērst ļaunprātīgās rīcības priekšrocības atlīdzībā par licenču piešķiršanu. Taču šādu tiesību atzīšana pēc definīcijas būtu pretrunā mērķim, kas izklāstīts 2004. gada lēmuma 1003. apsvērumā un kas vērstš, lai nodrošinātu dzīvotspējīgu konkurenci ar *Microsoft* darba grupas serveru operētājsistēmu, jo *Microsoft* tad būtu spējīga pieprasīt no jebkura potenciāla konkurenta pārmērīgi augstas atlīdzības likmes. Tādējādi šādas atlīdzības likmes nevarētu tikt uzskatītas par saprātīgām 2004. gada lēmuma 1008. apsvēruma ii) punkta un 5. panta a) punkta nozīmē, kā tas ir norādīts apstrīdētā lēmuma 106. un 107. apsvērumā.
- 143 Turklāt, kā ir ticis norādīts apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumā, *WSPP* izvērtēšanas principu piemērošana (skat. iepriekš 31. punktu) un tostarp kritērija par attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu piemērošana ir tāda, lai norādītu, vai *Microsoft* pieprasītās atlīdzības likmes drīzāk atspoguļo tehnoloģiju raksturīgo vērtību nekā to stratēģisko vērtību. Tādu preču, par kādām ir runa, raksturīgo vērtību veido to inovatīvais raksturs. Taču tas, ka šīs tehnoloģijas ir komercnoslēpums sakarā ar *Microsoft* īstenoto politiku, ir vienīgi norāde par to, ka šīm tehnoloģijām ir stratēģiskā vērtība.
- 144 Ja turklāt ir jāizslēdz jebkura attiecīgo tehnoloģiju stratēģiskā vērtība, kāda tā ir izklāstīta iepriekš 142. punktā un apstrīdētā lēmuma 105. un 107. apsvērumā (skat. iepriekš 29. un 30. punktu), ir jāveic arī tirgus izvērtēšana saistībā ar līdzīgām tehnoloģijām, kāda tā ir izklāstīta iepriekš 134. un 135. punktā, jo vēl ir jāizslēdz, ka šādas tehnoloģijas tiek piedāvātas sakarā ar komerciālo praksi par atlīdzības līkmēm, kas ir būtiski zemākas par *Microsoft* pieprasītajām vai pat kas ir nulles līmenī. Tā ir tieši tāda metode, saskaņā ar kuru tiek noteikta vērtība, kāda būtu savstarpējās izmantojamības informācijai, ja nebūtu dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma, kā to apgalvo *ACT*. Taču neesot inovācijai, slepenajam raksturam pašam par sevi priekš licenciāta ir vienīgi stratēģiskais raksturs, bet izstrādes fiksētās izmaksas pat pēc *PricewaterhouseCoopers*, eksperta, ko iecēlis *Microsoft*, domām, kas paustas 2006. gada 24. augusta ziņojumā, nav pareizs pamats, lai noteiktu intelektuālā īpašuma vērtību.
- 145 No tā izriet, ka *WSPP* izvērtēšanas principu piemērošana objektīvi un neatkarīgi no jebkura nolīguma starp *Microsoft* un tās potenciālajiem darījuma partneriem atbilst vajadzībai izvērtēt, vai *Microsoft* pieprasītās atlīdzības likmes ir saprātīgas 2004. gada lēmuma 1008. apsvēruma ii) punkta un 5. panta a) punkta nozīmē.
- 146 *Microsoft* arguments, saskaņā ar kuru *WSPP* izvērtēšanas principi esot paredzēti, lai to izmantotu eventuālā licences līguma puses, neatkarīgās pilnvarotās personas un *High Court of Justice*, izņemot Komisiju, nevar tikt akceptēts. Nekas neliedz Komisijai piemērot attiecīgos principus, ja tie ir atbilstīgi 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta īstenošanai.
- 147 Tomēr šis secinājums neprezumē, ka ir pareizi piemēroti šie principi; *Microsoft* apstrīd arī šo piemērošanu. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka *Microsoft* nekritizē Komisijas vērtējumu par vienas vai vairāku no 166 tehnoloģijām, kas netiek uzskatītas par inovatīvām, inovatīvo raksturu, bet apstrīd kritēriju definīciju, kuri izmantoti inovativitātes esamības izvērtēšanai kopumā.

- 148 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, gluži kā izriet no apstrīdētā lēmuma 138. apsvēruma, ka, lai izvērtētu attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu, Komisija ir izmantojusi novitātes un neacīmredzamības jēdzienus kā “aktuālus jēdzienus intelektuālā īpašuma jomā”. No šī pēdējā citāta izriet, ka Komisija ir piešķirusi novitātes un neacīmredzamības jēdzieniem nozīmi, kas tiem ir intelektuālā īpašuma jomā.
- 149 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 138. apsvērumu Komisija ir definējusi jaunu tehnoloģiju kā tehnoloģiju, kas neietilpst sasniegtajā tehniskajā līmenī un nav acīmredzama no profesionāļa skatpunkta. Šīs definīcijas atbilst novitātes un izgudrojuma definīcijām, kas iekļautas grozītās 1973. gada 5. oktobra Konvencijas par Eiropas patentu piešķiršanu attiecīgi 54. un 56. pantā. Ciktāl tiek atzīta Komisijas rīcības, kas ietver *Microsoft* tehnoloģiju inovatīvā rakstura vērtējumu, leģitimitāte (skat. iepriekš 133.–146. punktu), nevar tikt apstrīdēts, ka Komisija ir tiesīga izvērtēt šo tehnoloģiju inovatīvo raksturu saistībā ar tā sastāvdaļām, proti, novitāti un neacīmredzamību, šai pēdējai ietilpstot izgudrojuma jēdzienā. Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka 2006. gada 4. maija vēstulē *Microsoft* apgalvo, ka inovatīvitate esot jāizvērtē saskaņā ar novitātes un izgudrojuma kritērijiem, lai gan tā uzskata, ka inovatīvajam raksturam nebūtu jāaizstāj tiesības uz komercnoslēpumu. Kādā 2006. gada 31. jūlija vēstulē (skat. iepriekš 47. punktu) *Microsoft* turklāt ir atzinusi, ka inovatīvitates kritērijam kā “filtram, kas aiztur stratēģisko vērtību”, ir nozīme, kas tam ir piešķirta patentu tiesībās, un ir iesniegusi savus ziņojumus par inovatīvātī, ņemot vērā šo definīciju.
- 150 Pretēji tam, ko apgalvo *Microsoft*, tehnoloģiju, kuras ir apstrīdētā lēmuma priekšmets, inovatīvā rakstura izvērtēšana, atsaucoties uz inovatīvātī un izgudrojumu, neizraisa to, ka kopumā tiek izskausta intelektuālā īpašuma tiesību vērtība, komercnoslēpumi vai cita konfidenciālā informācija, ne arī, vēl jo vairāk, tiek noteikts šis raksturs kā nosacījums, lai precī vai informāciju aptvertu šādas tiesības vai lai tā kopumā būtu komercnoslēpums. Gluži kā izriet no iepriekš minētajiem apsvērumiem, šādas izvērtēšanas mērķis ir ļaut piemērot 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu, kas, ņemot vērā šī paša lēmuma 1003. apsvērumu un 1008. apsvēruma ii) punktu, aizliedz saistībā ar specifisko konstatēto ļaunprātīgo rīcību to, ka *Microsoft* jebkura pieprasītā atlīdzība atspoguļo attiecīgo tehnoloģiju stratēģisko vērtību. Šis mērķis ir tieši noteikts *WSPP* izvērtēšanas principos, kuri izstrādāti pārrunu rezultātā starp Komisiju un *Microsoft* (skat. iepriekš 25., 30. un 87. punktu).
- 151 Tā kā *Microsoft* turklāt nav piedāvājusi pienācīgāku jēdzienu “inovatīvitate” un “neacīmredzamība” saturu, kas arī varētu izslēgt jebkuru šo tehnoloģiju stratēģisko raksturu, ir jāsecina, ka *Microsoft* argumentācija neatklāj kļūdu, kas ietekmē apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, ciktāl Komisija ir izmantojusi inovatīvitates un neacīmredzamības jēdzienus.
- 152 Ir jāpiebilst, ka, lai gan saistībā ar Konvencijas par Eiropas patentu piešķiršanu piemērošanu EPO apelāciju virspadome uzskata, ka izvērtēšana par neacīmredzamību ir jāveic vienīgi saistībā ar pretenzijām, kas attiecas uz tehniska rakstura programmām, kuras tiek īstenotas ar datoru (šajā ziņā skat. atzinumu G 3/08, OV EPO 2011, 1, pamatojuma 10.13. punkts), *Microsoft* neapgalvo, ka nav iedomājams izvērtēt attiecīgo tehnoloģiju neacīmredzamību kontekstā, kas atšķiras no patenta piešķiršanas konteksta, iepriekš neizvērtējot tehnisko raksturu. Turklāt no juridiskā skatpunkta pretenziju, kas attiecas uz programmām, kuras īstenotas ar datoru, tehniskā rakstura izvērtēšana ir atbilstoša rīcība patenta piešķiršanas procedūrā, ņemot vērā datorprogrammu “pašu par sevi” nepatentējamo raksturu (skat., piemēram, Konvencijas par Eiropas patentu piešķiršanu 52. panta 2. un 3. punktu).
- 153 *Microsoft* argumentācija, saskaņā ar kuru Komisija ir piemērojusi inovatīvitates un izgudrojuma kritērijus pārāk šauri un līdz ar to pat pretrunā patentu tiesībām, tāpēc vienīgi tehnoloģijas, kas ir “pilnībā jauni izgudrojumi, kuri pilnībā atšķiras no sasniegtā tehniskā līmeņa”, varētu tikt kvalificētas par inovatīvām un norāžu par sasniegto tehnisko līmeni pastāvēšana saistībā ar jēdzieniem, kas kopumā ir līdzīgiem tiem, ko īstenojusi *Microsoft*, esot līdzvērtīga tehnoloģiju, kuras aptver apstrīdētais lēmums, acīmredzamajam raksturam (skat. iepriekš 126. punktu), arī nevar tikt akceptēta. Izņemot vispārējus apgalvojumus, *Microsoft* neizvirza argumentu, kas atspēkotu konkrētos vērtējumus, kuri sniegti saistībā ar attiecīgo tehnoloģiju inovatīvo raksturu, un kas ļautu Vispārējai tiesai pārbaudīt šī apgalvojuma pamatotību.

- 154 Turklāt, tā kā visas tehnoloģijas, ko *Microsoft* ir pasniegusi kā inovatīvas, viena pēc otras ir izvērtētas un Komisija ir izvērtējusi katras šīs tehnoloģijas inovatīvo raksturu, *Microsoft* nevar pamatoti apgalvot, ka to inovatīvais raksturs ir kolektīvi noraidīts sakarā ar inovativitātes un izgudrojuma kritēriju iespējamu nepareizu piemērošanu.
- 155 Tāpat tas ir saistībā ar iespējami inovatīvām tehnoloģiju, no kurām katra, apskatīta atsevišķi, nav izgudrojums, kombinācijām. Šajā ziņā saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 146.–156. apsvērumu tehnoloģiju kombinācijas, kuras izvirzījusi *Microsoft*, patiešām ir tikušas izvērtētas pašas par sevi un nav ticis konstatēts, ka tās ir inovatīvas. Šis apstāklis ir apstiprināts apstrīdētā lēmuma pielikuma tabulas 1., 5., 8., 13., 21., 22., 29., 31., 34., 39., 61., 64. un 68. lappusē, no kurām izriet, ka Komisija ir izvērtējusi 19 tehnoloģiju kombinācijas vienu pēc otras. Saskaņā ar izklāstu, kas ir ietverts minētās tabulas lappusēs, aplūkojot to kopsakarā ar neatkarīgās pilnvarotās personas 2007. gada 8. jūlija ziņojuma 4., 8., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 28., 29., 39., 40., 41., 43., 58., 66., 70., 111., 120. un 129. lappusi un minētās pilnvarotās personas 2007. gada 3. marta ziņojuma 7., 73. un 78. lappusi (skat. iepriekš 52. punktu), *Microsoft* nav iesniegusi administratīvās procedūras laikā detalizētu informāciju, pierādījumus vai citu pamatojumu, kas ļautu secināt, ka 18 no 19 attiecīgo tehnoloģiju kombinācijām ir inovatīvas. Turklāt šajos ziņojumos arī ir norādīts, ka tehnoloģijas, kas veido attiecīgās kombinācijas, ietilpst sasniegtajā tehniskajā līmenī. Šajos apstākļos *Microsoft* ir jānorāda specifiski pamatojumi, kas padara par inovatīvu un neinovatīvu tehnoloģiju kombināciju, jo neatkarīgajai pilnvarotajai personai vai Komisijai nav jāizdara pieņēmums saistībā ar pamatojumu, ar kuru *Microsoft* vēlētos pamatot minēto inovāciju.
- 156 Turklāt, gluži kā izriet no apstrīdētā lēmumā pielikumā ietvertās tabulas 7. lappuses, Komisija ir apstiprinājusi neatkarīgās pilnvarotās personas vērtējumu, kas izklāstīts tās 2007. gada 8. jūlija ziņojuma 32. lappusē un kurā ir atzīts *Referral Management* tehnoloģijas, kas sastāv no dažādu metriku jaunas kombinācijas sarežģīta algoritma, inovatīvais raksturs.
- 157 Savā prasībā *Microsoft* neizvirza nevienu argumentu, lai pierādītu, ka Komisijas vērtējumā, kurš balstīts uz neatkarīgās pilnvarotās personas ziņojumiem, par vienas vai vairāku tehnoloģiju kombinācijas inovatīvo raksturu esot pieļautas specifiskas kļūdas. Šajos apstākļos, kā ir ticis iepriekš norādīts 153. punktā, vispārējie apgalvojumi par Komisijas pieejas iespējamo sadrumstalotību var vienīgi tikt noraidīti, jo nav sniegti konkrēti pierādījumi, kas apliecinātu šo apgalvojumu patiesumu.
- 158 Saistībā ar *Microsoft* apgalvojumiem, kas ietverti tās atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu un saskaņā ar kuriem tā administratīvās procedūras laikā ir norādījusi, ka tehnoloģiju, kas ietilpst “File Replication Service” un “Directory Replication Service” protokolos, inovatīvo raksturu ir jāizvērtē šo protokolu “līmenī”, ir jānorāda, gluži kā izriet no apstrīdētā lēmuma pielikumā iekļautās tabulas 13., 21. un 22. lappuses, ka Komisija ir izvērtējusi septiņu tehnoloģiju kombināciju inovatīvo raksturu atbilstoši šiem protokoliem. *Microsoft* apgalvojumi neļauj saprast iemeslus, kādēļ šis vērtējums neatbilst tās formulētajām inovativitātes pretenzijām, ne specifiskus iemeslus, kādēļ jāveic atšķirīgs vērtējums.
- 159 Pretēji tam, ko apgalvo *Microsoft* (skat. iepriekš 130. punktu), Komisija tādējādi nav pieļāvusi nekādu “principiālu kļūdu”, kas attiecas uz tās analīzi kopumā, neatkarīgi no konkrētiem izvērtēšanas piemēriem, kuros ir pieļauta šāda kļūda.
- 160 *Microsoft* arguments, saskaņā ar kuru tas, ka Komisija nav iebildusi pret to, ka tiek iekasētas atlīdzības likmes par licencēm, kuras piešķirtas atbilstoši nolīgumiem, kuri nav *No Patent* nolīgumi, nozīmē, ka pastāv inovācijas mazāk “sadrumsstalotos” līmeņos, jo tehniskā dokumentācija esot identiska saistībā ar visiem *WSPP* nolīgumiem, nevar tikt akceptēts. No apstrīdētā lēmuma 132. apsvēruma un 162.–164. apsvēruma izriet, ka Komisija ir akceptējusi iespēju, ka *Microsoft* saņem atlīdzību, kas nav simboliska, par nolīgumiem, kas nav *No Patent* nolīgumi, ciktāl attiecīgo nolīgumu rezultātā tiek piešķirtas licences, kas attiecas uz patentiem, kuri aptver tehnoloģiju, kas ietilpst tehniskajā dokumentācijā, un bez tā, ka tiek skarta attiecīgo patentu spēkā esamība. Kā ir ticis norādīts iepriekš 121. punktā, jēdziens “Microsoft licensed intellectual property” atbilstoši *No Patent* nolīgumam ietver “know-how”, rūpnieciskos noslēpumus, komercnoslēpumus, konfidenciālo informāciju un autortiesības, tieši izņemot visas tiesības, kuras aptver patenti vai izskatīšanā esošs patentu pieteikums.

- 161 No iepriekš minētajiem vērtējumiem izriet, ka *Microsoft* nav spējusi atspēkot Komisijas secinājumus par to, ka tehnoloģijām un tehnoloģiju kombinācijām nav inovatīva rakstura. Turklāt vispārēja norāde uz dokumentiem, kas iesniegti administratīvās procedūras laikā un kas atklājot Komisijas kļūdas šajā ziņā (skat. iepriekš 128. punktu), acīmredzami nav pietiekama šajā ziņā.
- 162 Saistībā ar *Microsoft* iebildumu, ka neesot norādīts pamatojums attiecīgo tehnoloģiju inovatīvā rakstura vērtējumam (skat. iepriekš 129. punktu), no iepriekš 99. punktā minētās judikatūras izriet, ka Komisijai ir skaidri un saprotami jāizklāsta iemesli, kādēļ tā uzskata, ka katra no tehnoloģijām ir vai nav inovatīva. Šī prasība nenozīmē, ka Komisijai papildus pierādījumiem, kas ir tās vērtējuma pamatā, ir jāizklāsta iemesli, kādēļ administratīvās procedūras laikā izklāstītie pierādījumi vai argumenti neatspēko tās secinājumu. Jautājums, vai saistībā ar šiem apstākļiem vai argumentiem ir jānoraida Komisijas secinājumi, ietilpst apstrīdētā lēmuma pamatotības pārbaudē; *Microsoft* var brīvi norādīt minētos pierādījumus un argumentus Vispārējā tiesā un, pamatojoties uz tiem, lūgt atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 163 Saistībā ar *Microsoft* argumentu, saskaņā ar kuru Komisija un neatkarīgā pilnvarotā persona ir izvērtējusi tehnoloģiju inovatīvo raksturu, ņemot vērā sasniegto tehnisko līmeni 2007. gadā, nevis brīdī, kad *Microsoft* esot lūgusi patenta piešķiršanu (skat. iepriekš 129. punktu), ir jākonstatē, kas tas neatbilst faktiem. Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 149. zemsvītras piezīmi gan Komisija, gan neatkarīgā pilnvarotā persona ir ņēmusi vērā *Microsoft* norādīto datumu. Tomēr *Microsoft* nenorāda nevienu pierādījumu, kas atspēko šo vērtējumu, un nenorāda konkrētus gadījumus, kuros norāde uz sasniegto tehnisko līmeni ir vēlāka par datumu, kuru katru reizi norādījusi *Microsoft*.
- 164 Līdz ar to trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu par neatkarīgās pilnvarotās personas ziņojumu prettiesisku izmantošanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 165 *Microsoft* uzskata, ka tas, ka ar iepriekš 18. punktā minēto spriedumu lietā *Microsoft*/Komisija ir atcelts 2004. gada lēmuma 7. pants, izraisa to, ka ir prettiesiskas visas neatkarīgās pilnvarotās personas darbības, tādas kā dokumentu un citu pierādījumu, kas nāk tieši no *Microsoft*, pieprasīšana un saņemšana un ziņojumu sagatavošana, pamatojoties uz šiem dokumentiem un pierādījumiem. Šajā lietā Komisija esot pamatojusi apstrīdēto lēmumu pilnībā uz neatkarīgās pilnvarotās personas sagatavotajiem ziņojumiem, kura esot saņēmusi pierādījumus saskaņā ar pilnvaru prettiesisku deleģēšanu. Tādējādi Komisija neesot veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu iepriekš 18. punktā minēto spriedumu lietā *Microsoft*/Komisija.
- 166 Neatkarīgi no jautājuma, vai neatkarīgā pilnvarotā persona ir izmantojusi pilnvaras, kas tai piešķirtas prettiesiski, 2005. gada 28. jūlija lēmums (skat. iepriekš 14. punktu) esot neapšaubāmi balstīts uz [pilnvaru] deleģēšanu, ko atļāvusi Vispārējā tiesa, līdz ar to Komisija nevarēja pamatot apstrīdēto lēmumu ar šiem ziņojumiem.
- 167 Šajos apstākļos jautājumi, vai *Microsoft* bija pienākums izpildīt neatkarīgās pilnvarotās personas pieprasījumus un vai Komisija ir tiesiski ieguvusi piekļuvi pie attiecīgās informācijas ar neatkarīgās pilnvarotās personas starpniecību vai ieguvusi to no *Microsoft*, nav nozīmes, ņemot vērā to, ka neatkarīgā pilnvarotā persona ir rīkojusies atbilstoši pilnvarām, kuras Komisija tai ir deleģējusi.
- 168 Visbeidzot, tā kā, gluži kā turklāt izrietot no apstrīdētā lēmuma pielikuma, *TAEUS* nav veicis tos pašus uzdevumus, ko neatkarīgā pilnvarotā persona, līdz ar to tā darbība nav nozīmīga šajā ziņā.
- 169 Komisija un personas, kas iestājušās lietā tās atbalstam, apstrīd šī pamata pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 170 Ir svarīgi atgādināt, ka 2004. gada lēmuma 7. pants tika atcelts, ciktāl ar to *Microsoft* tika uzdots iesniegt priekšlikumu par mehānisma īstenošanu, kuram ir jāietver neatkarīgas pilnvarotas personas iecelšana, kurai tiek piešķirtas pilnvaras piekļūt neatkarīgi no Komisijas *Microsoft* palīdzībai, informācijai, dokumentiem, telpām un darbiniekiem, kā arī attiecīgo *Microsoft* preču pirmkodam (skat. iepriekš 18. punktu).
- 171 Turklāt no iepriekš 18. punktā minētā sprieduma lietā *Microsoft*/Komisija 1268. un 1271. punkta izriet, ka tiesības, kas piešķirtas neatkarīgajai pilnvarotajai personai un kas iepriekš aprakstītas 170. punktā, patiešām pārsniedz situāciju, kurā Komisija ieceļ savu ekspertu; ar 2004. gada lēmuma 7. pantu neatkarīgajai pilnvarotajai personai tika piešķirtas pilnvaras, kuras vienīgi Komisija var īstenot.
- 172 Pretēji tam, ko norāda *Microsoft*, tam, ka 2005. gada 28. jūlija lēmuma 33. apsvēruma un 3.2. pants (skat. iepriekš 14. punktu) ir balstīti ar pilnvarotās neatkarīgās personas attiecīgajām pilnvarām, nav nozīmes, jo, augstākais, šis apstāklis ietekmētu šī lēmuma, kurš ir adresēts *Microsoft* un par kuru tā nav cēlusi prasību, tiesiskumu.
- 173 Saistībā ar jautājumu, vai neatkarīgā pilnvarotā persona ir iesniegusi pieprasījumus *Microsoft* saskaņā ar 2005. gada 28. jūlija lēmuma 3.2. pantu, Komisija norāda, ka minētā persona nav ne izmantojusi šīs pilnvaras, ne saistībā ar ziņojuma sagatavošanu izmantojusi no *Microsoft* iegūto pirmkodu. Komisija piebilst, ka visa saziņa starp *Microsoft* un neatkarīgo pilnvaroto personu ir notikusi labprātīgi saskaņā ar 2005. gada 28. jūlija lēmuma 4.1. pantu.
- 174 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar 2005. gada 28. jūlija lēmuma 3.2. pantu neatkarīgā pilnvarotā persona var tostarp pieprasīt informāciju no *Microsoft*. Turklāt saskaņā ar šī paša lēmuma 4.1. pantu *Microsoft* var brīvi atbildēt uz neatkarīgās pilnvarotās personas iesniegtajiem pieprasījumiem, bet Komisija saglabā savas tiesības izmantot savas pilnvaras saskaņā ar Regulu Nr. 1/2003, ja netiek labprātīgi sniegta atbilde.
- 175 Tādējādi 2005. gada 28. jūlija lēmuma 3.2. pantu, kas lasīts kopsakarā ar minētā lēmuma 4.1. pantu, neietekmē 2004. gada lēmuma 7. panta atcelšana, kas pasludināta iepriekš 18. punktā minētā sprieduma *Microsoft*/Komisija rezolutīvās daļas 1. punkta pirmajā ievilkumā, jo ar šīm tiesību normām neatkarīgajai pilnvarotajai personai tiek sniegta vienīgi iespēja tieši kontaktēties ar *Microsoft*, lai labāk īstenotu savu uzdevumu, taču tai netiek dotas pilnvaras noteikt piespiedu pasākumus, jo ir tieši paredzēts, ka piespiedu pasākumus pieņem Komisija.
- 176 Turklāt šajā lietā nav apstrīdēts, ka informāciju, kas iegūta no *Microsoft*, neatkarīgā pilnvarotā persona ir izmantojusi, lai sagatavotu ziņojumus, uz kuru pamata Komisija ir formulējusi vērtējumus, kas izklāstīti apstrīdētajā lēmumā.
- 177 Turklāt ir svarīgi piebilst, ka Komisija ir īstenojusi vienīgo veidu, lai noregulētu situāciju atbilstoši iepriekš 18. punktā minētajam spriedumam lietā *Microsoft*/Komisija atbilstoši EKL 233. pantam, proti, pieprasot, lai *Microsoft* saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 2. punktu iesniegtu Komisijai visus dokumentus un citus pierādījumus, kuriem neatkarīgajai pilnvarotajai personai ir bijusi tieša piekļuve.
- 178 Līdz ar to ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piektā pamata par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 179 *Microsoft* apgalvo, ka norāde uz 2007. gada 1. marta paziņojumu par iebildumiem, t.i., septiņus mēnešus pirms perioda, kuru Komisijai ir jāņem vērā, lai noteiktu 2004. gada lēmuma 5. panta neizpildi, beigām (2007. gada 22. oktobris), ir liegusi *Microsoft* paust savu nostāju par visiem

pierādījumiem, kas pret to izvirzīti. Gan paziņojumā par iebildumiem, gan faktu izklāsta vēstulē esot ietverti vienīgi sākotnēji vērtējumi 2004. gada lēmuma 5. panta d) punkta nozīmē un neesot sniegta iespēja *Microsoft* paust savu nostāju par visiem faktiem, kas konstatēti, lai uzliktu kavējuma naudu, kuras mērķis atšķiras no naudas soda mērķa. Tādējādi *Microsoft* neesot varējusi paust savu nostāju par apstrīdētā lēmuma, kas esot fokusēts uz atbilstību 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktam no *No Patent* nolīguma aspekta un kas atklājot, ka Komisija esot atzinusi trīs papildu tehnoloģiju inovatīvo raksturu salīdzinājumā ar nostāju, kura pausta paziņojumā par iebildumiem, priekšmeta ierobežošanu. Šie apstākļi esot būtiski no Regulas Nr. 1/2003 24. panta 2. punkta skatpunkta. Turklāt *Microsoft* neesot varējusi apgalvot, ka tās rīcības atbilstībai pienākumiem, kas noteikti 2005. gada lēmumā, būtu bijis jāizraisa būtisks kavējuma naudas summas samazinājums, ne varējusi izteikties par perioda ilgumu, ko noteikusi Komisija. Visbeidzot, *Microsoft* neesot bijusi iespēja norādīt noteiktas kļūdas faktos, kuras pieļāvusi Komisija, tādas kā kavējuma naudas aprēķināšana līdz 2007. gada 22. oktobrim, lai gan *Microsoft* esot iesniegusi priekšlikumu, kas uzskatīts par saprātīgu, 2007. gada 9. oktobrī.

180 Šādā veidā Komisija arī esot kompromitējusi Konsultatīvās Komitejas aizliegto vienošanos un dominējošo stāvokļu jomā lomu; Komisijai ar šo komiteju ir jākonsultējas saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 14. pantu.

181 Komisija apstrīd šī pamata pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

182 Saskaņā ar judikatūru paziņojumā par iebildumiem ir jāietver iebildumu izklāsts, kas ir formulēts pietiekami skaidri, kaut arī, iespējams, kopsavilkuma veidā, lai tādējādi ieinteresētās personas varētu pienācīgi noskaidrot, uz kādu rīcību attiecas Komisijas iebildumi. Tikai šādi paziņojums par iebildumiem var sasniegt mērķi, kas tam paredzēts Kopienų regulās, t.i., sniegt uzņēmumiem visas ziņas, kuras nepieciešamas, lai tie varētu īstenot tiesības uz aizstāvību, pirms Komisija ir pieņēmusi galīgo lēmumu (skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 15. marta spriedumu lietā T-15/02 *BASF*/Komisija, Krājums, II-497. lpp., 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

183 Minētā prasība ir uzskatāma par izpildītu, ja ieinteresētās personas lēmumā netiek vainotas pārkāpumos, kas nav minēti paziņojumā par iebildumiem, un tiek ņemti vērā vienīgi tie fakti, par kuriem ieinteresētajām personām ir bijusi iespēja paust savu nostāju (skat. iepriekš 182. punktā minēto spriedumu lietā *BASF*/Komisija, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

184 Turklāt paziņojums par iebildumiem ir sagatavojošs procesuāls akts salīdzinājumā ar lēmumu, kas ir administratīvās procedūras nobeigums. Līdz ar to līdz galīgā lēmuma pieņemšanai Komisija var, tostarp ņemot vērā pušu rakstveida un mutvārdu apsvērumus, vai nu atteikties no dažiem vai pat visiem iebildumiem, kas pret tām vērsti, un tādējādi grozīt tās nostāju tām par labu vai, tieši pretēji, izlemt pievienot jaunus iebildumus, ja tā sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem iespēju paust savu nostāju šajā ziņā (Vispārējās tiesas 2003. gada 30. septembra spriedums apvienotajās lietās T-191/98, no T-212/98 līdz T-214/98 *Atlantic Container Line* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3275. lpp., 114. un 115. punkts).

185 Attiecībā uz tiesību uz aizstāvību izmantošanu uz naudas sodu noteikšanu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Komisija ir izpildījusi pienākumu ievērot attiecīgo uzņēmumu tiesības tikt uzklautiem, ja paziņojumā par iebildumiem skaidri ir norādījusi, ka izvērtēs to, vai attiecīgajiem uzņēmumiem ir jāpiemēro naudas sodi, un ir paudusi galvenos faktiskos un juridiskos apstākļus, kuru dēļ varētu būt jāpiemēro naudas sods, kā, piemēram, iespējami izdarītā pārkāpuma smagumu un ilgumu un pārkāpuma izdarīšanu "ar nodomu vai aiz neuzmanības". Šādā veidā Komisija uzņēmumiem norāda apstākļus, kuri ir nepieciešami, lai tiesības uz aizstāvību izmantotu ne tikai attiecībā uz pārkāpuma izdarīšanas fakta konstatējumu, bet arī pret naudas soda noteikšanu (skat. iepriekš 182. punktā minēto spriedumu lietā *BASF*/Komisija, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 186 Visbeidzot, ja Komisija norāda paziņojumā par iebildumiem vai jebkurā citā vēlākā dokumentā, kura mērķis ir sniegt apsūdzētajiem uzņēmumiem iespēju efektīvi uzzināt rīcību, kurā tie tiek vainoti, ka pārkāpums vēl nav beidzies, tā var ņemt vērā naudas soda summas aprēķināšanai laiku, kas pagājis no paziņojuma par iebildumiem un lēmuma, ar kuru izbeidz administratīvo procedūru, pieņemšanas, ar nosacījumu, ka tā izvirza vienīgi faktus, par kuriem ieinteresētajām personām ir bijusi iespēja izteikties (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2000. gada 15. marta spriedumu apvienotajās lietās T-25/95, T-26/95, no T-30/95 līdz T-32/95, no T-34/95 līdz T-39/95, no T-42/95 līdz T-46/95, T-48/95, no T-50/95 līdz T-65/95, no T-68/95 līdz T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 un T-104/95 *Cimenteries CBR u.c./Komisija, Recueil*, II-491. lpp., 575. un 576. punkts).
- 187 Iepriekš 94. punktā izklāstīto iemeslu dēļ iepriekš minētie apsvērumi pilnībā attiecas uz kavējuma naudām, kas uzliktas saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 24. pantu. Turklāt, pretēji *Microsoft* apgalvotajam, paziņojums par iebildumiem un faktu izklāsta vēstule ir paziņojumi Regulas Nr. 1/2003 27. panta 1. punkta nozīmē, nevis sākotnējie vērtējumi 2004. gada lēmuma 5. panta d) punkta nozīmē (skat. iepriekš 9. punktu).
- 188 Šajā lietā no paziņojuma par iebildumiem 267. un 276. apsvēruma izriet, ka Komisija uzskata, ka *Microsoft* rīcība 2007. gada 1. martā neatbilda pienākumiem, kas paredzēti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā, un piedāvā galīgi noteikt kavējuma naudas summu par periodu no 2005. gada 16. decembra līdz galīgā lēmuma pieņemšanas datumam.
- 189 Turklāt no faktu izklāsta vēstules trešā punkta, kā arī no tās I pielikuma 54. punkta izriet, ka Komisija uzskatīja, ka tās iebildumi paliek spēkā attiecībā uz atlīdzības shēmu, kas iesniegta 2007. gada 21. maijā (skat. iepriekš 24. un 32. punktu).
- 190 Tādēļ ir jākonstatē, ka, tā kā rīcība, kas jāisteno *Microsoft* saskaņā ar apstrīdēto lēmumu, neatšķiras no rīcības, kas izklāstīta paziņojumā par iebildumiem un faktu izklāsta vēstulē, *Microsoft* tiesības uz aizstāvību nav pārkāptas šajā ziņā.
- 191 Saistībā ar apstākli, saskaņā ar kuru Komisija attiecinājusi savas izmeklēšanas priekšmetu uz *No Patent* nolīgumu un pēc paziņojuma par iebildumiem atzinusi septiņu tehnoloģiju inovatīvo raksturu, ir pietiekami norādīt, ka paziņojuma par iebildumiem papildinājuma paziņošana ieinteresētām personām esot vajadzīga tikai tad, ja pārbaūžu rezultātā Komisijai uzņēmumiem ir jāinkriminē jauna rīcība vai būtiski jāgroza konstatēto pārkāpumu pierādījumi, nevis ja Komisija izpilda savu pienākumu atteikties no iebildumiem, kas, ņemot vērā atbildes uz paziņojumu par iebildumiem, nav izrādījušies pamatoti (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 7. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P *Aalborg Portland u.c./Komisija, Recueil*, I-123. lpp., 67. un 192. punkts).
- 192 Saistībā ar kļūdu faktos, kuru *Microsoft* neesot bijusi iespēja paziņot Komisijai (skat. iepriekš 179. punkta beigās), ir jākonstatē, ka šī kļūda nekad nav notikusi. Ņemot vērā *Microsoft* pienākumu piedāvāt saprātīgas atlīdzības likmes saviem potenciālajiem darījuma partneriem (skat. iepriekš 114. punktu), vienīgi šo likmju faktiskais piedāvājums izbeigtu pārkāpumu; vienīgi šo likmju paziņošana Komisijai, lai tā izvērtētu to saprātīgo raksturu, neatbilst pienākumiem, kas paredzēti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā.
- 193 Visbeidzot no 2007. gada 15. novembra vēstules izriet, ka Komiteja aizliegto vienošanos un dominējošo stāvokļu jomā ir saņēmusi paziņojumu par iebildumiem, faktu izklāsta vēstuli un *Microsoft* atbildes uz šiem dokumentiem, līdz ar to tā varēja uzzināt faktus, kas tiek pārņemti *Microsoft*.
- 194 Līdz ar to piektais pamats ir jānoraida.

Par sesto pamatu par to, ka nav juridiskā pamata kavējuma naudas uzlikšanai, kā arī par kavējuma naudas pārmērīgo un nesamērīgo raksturu

Lietas dalībnieku argumenti

- 195 Pirmkārt, *Microsoft* norāda, ka Komisija nevarēja tai uzlikt naudas sodu, iepriekš neprecizējot rīcību, kas tai būtu jāveic, lai izpildītu 2004. gada lēmumu. Turklāt *Microsoft* neesot jāizpilda minētā lēmuma 5. panta a) punkts, pirms nav beigusies šīs pašas tiesību normas d) punktā norādītā procedūra.
- 196 Otrkārt, Komisija esot apstrīdētajā lēmumā pārmetusi *Microsoft*, ka nav atbilstības atlīdzības likmēm saistībā ar *No Patent* nolīgumu, kuras ir noteiktas kā atskaites punkts sarunām. Esot absurdi piešķirt prioritāti *WSPP* nolīgumam, jo visi nolīgumi ir tikuši uzskatīti par tādiem, kas aptver informāciju, kura nepieciešama *Microsoft* konkurentiem.
- 197 Treškārt, no 2006. gada lēmuma izrietot, ka Komisija ir noteikusi 75 % no maksimālās kavējuma naudas saistībā ar *Microsoft* pienākumu iesniegt precīzu un pilnīgu savstarpējās izmantojamības informāciju un 25 % no maksimālās kavējuma naudas par pienākumu piedāvāt saprātīgas un nediskriminējošas atlīdzības likmes. Šajā lietā uzliekot aptuveni 60 % no maksimālās kavējuma naudas par iepriekš minētā otrā pienākuma pirmās daļas neizpildi, Komisija esot neizskaidrojami atkāpusies no sākotnējā izsvēruma, tādējādi pārkāpjot tiesiskās paļāvības principu. Turklāt Komisija neesot izskaidrojusi ne par katru dienu maksājamās kavējuma naudas aprēķina metodi, ne principus, saskaņā ar kuriem tā ir aprēķinājusi samazinājumus, līdz ar to apstrīdētajā lēmumā neesot norādīts pamatojums šajā ziņā. No tā izrietot arī, ka Komisija faktiski nav saskanīgi izsvērusi dažādas neizpildes formas atkarībā no to nozīmīguma.
- 198 Ceturtkārt, *Microsoft* uzsver, ka no 488 dienām, ko aptver kavējuma nauda, 306 tika veltītas, lai Komisija izvērtētu *Microsoft* priekšlikumus; tas liekot apšaubīt Komisijas nostāju par pasākumu, kurus *Microsoft* būtu bijis jāīsteno, acīmredzamo raksturu un pierādot uzliktās kavējuma naudas netaisnīgo raksturu.
- 199 Piektkārt, *Microsoft*, kuru atbalsta *ACT*, atkārto, ka, tā kā Komisija ir atteikusies tai būtiski palīdzēt un norādīt atlīdzības likmju pienācīgo līmeni, *Microsoft* ir pieņēmusi visus pasākumus, kas tai ir bijuši pieejami, lai izpildītu 2004. gada lēmumu.
- 200 Sestkārt, kavējuma nauda esot četrdesmit reizes lielāka nekā atlīdzība, uz kuru *Microsoft* būtu pretendējusi, ja visi tās konkurenti būtu noslēguši *No Patent* nolīgumus par likmēm, kuras Komisija uzskatījusi par nesaprātīgām, un minētā kavējuma nauda krietni pārsniedzot visus naudas sodus, kas nesen uzlikti par konkurences noteikumu pārkāpumiem.
- 201 Septītkārt, Komisija neesot ņēmusi vērā, ka *Microsoft* ir beigu beigās izpildījusi 2004. gada lēmumu, un neesot uz šī pamata samazinājusi kavējuma naudas summu saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 24. panta 2. punktu.
- 202 Visbeidzot, astotkārt, *Microsoft* atgādina, ka neizpildes periods beidzās 2007. gada 9. oktobrī (skat. iepriekš 179. punktu).
- 203 Komisija norāda, ka par apstrīdētā lēmuma aptvertajām 488 dienām kavējuma nauda būtu varējusi sasniegt EUR 1,423 miljardus. Tā kā, pirmkārt, shēma, ko *Microsoft* pieņēmusi 2007. gada 22. oktobrī, nerada iebildumus saistībā ar tajā ietverto atlīdzības likmju saprātīgo raksturu, otrkārt, *Microsoft* ir piemērojusi būtiski zemākas likmes kopš 2007. gada 21. maija, un, treškārt, apstrīdētais lēmums attiecas vienīgi uz *No Patent* nolīgumu, uzliktā kavējuma nauda ir vienīgi 63 % no maksimālās kavējuma naudas. Tomēr samazinājums aptverot arī periodu pirms 2007. gada 21. maija, bet neesot attiecināms uz visu attiecīgo periodu. Kavējuma nauda esot EUR 2 miljoni dienā par periodu pirms no

2006. gada 21. jūnija līdz 2007. gada 20. maijam un EUR 1,5 miljoni dienā par periodu no 2007. gada 21. maija līdz 21. oktobrim. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no EKL 253. panta neizriet, ka skaitliskie elementi saistībā ar naudas soda aprēķināšanu ir jāizklāsta Komisijas lēmumā; tas pats noteikums attiecas uz kavējuma naudām. Šajos apstākļos apstrīdētā lēmuma 281.–299. apsvērumā esot sniegts pietiekams pamatojums šajā ziņā.

204 Turklāt Komisija un personas, kas iestājušās lietā tās atbalstam, apstrīd *Microsoft* argumentu pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

205 Ir jākonstatē, ka *Microsoft* pirmais arguments, kas izklāstīts iepriekš 195. punktā, atbilst pirmajam pamatam; līdz ar to pirmais arguments ir jānoraida iepriekš 82.–97. punktā izklāstīto iemeslu dēļ. Saistībā ar *Microsoft* argumentu, saskaņā ar kuru tai nav jāizpilda 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkts, pirms nav beigusies minētā lēmuma 5. panta d) punktā norādītā procedūra, ir pietiekami norādīt, ka šāda pieeja sniegtu *Microsoft* veto tiesības saistībā ar 2004. gada lēmuma izpildīšanu. Pietiku, ka *Microsoft* neizpildītu savu pienākumu, kurš turklāt ir skaidri nošķirts un kurš izriet no 2004. gada lēmuma 5. panta d) punkta, lai padarītu 5. panta a) punkta tiesību normas par neizpildāmām.

206 Saistībā ar *Microsoft* argumentiem par Vispārējās tiesas neierobežotās kompetences īstenošanu, ir jānorāda šādi.

207 Saistībā ar *Microsoft* argumentu, kas izklāstīts iepriekš 196. punktā, ir jānorāda, ka Komisija ir pamatoti ņēmusi vērā tās izmeklēšanas priekšmeta ierobežošanu, nosakot kavējuma naudas summu, kas ir ievērojami zemāka par to, kas paredzēta 2006. gada lēmumā (skat. iepriekš 203. punktu).

208 Turklāt, gluži kā norāda Komisija un *SIIA*, ka, tā kā *No Patent* nolīgums ir nozīmīgs, ciktāl *Microsoft* potenciālie darījuma partneri nevēlas saņemt licences, kuras attiecas uz patentiem, nekas neliedz to, lai kavējuma naudas galīgā summa tiktu noteikta tādā apmērā kā kavējuma nauda, kas uzlikta saskaņā ar apstrīdēto lēmumu.

209 Šajā ziņā un lai gan *Microsoft* īpaši neizvirza šo argumentu, lai lūgtu Vispārējai tiesai pārskatīt kavējuma naudas summu, ir jānoraida tās apgalvojums, ka Komisija nav atspēkojusi *Microsoft* iespēju piedāvāt *No Patent* nolīgumu vienīgi licenciātiem, kuriem jau ir licence, kas aptver noteiktas patentētas tehnoloģijas.

210 Precīzāk, gluži kā izriet no Komisijas 2005. gada 17. marta vēstules 28., 29. un 38.–41. punkta, šī iestāde ir norādījusi *Microsoft*, ka vairākas potenciālas personas, kas gūst labumu no 2004. gada lēmuma, uzskata, ka tām nav nepieciešamas licences par *Microsoft* patentētajām tehnoloģijām, lai izstrādātu darba grupas serveru operētājsistēmas, kas ir savietojamas ar *Microsoft* klientu *PC* operētājsistēmām. Komisija tādējādi ir noraidījusi *Microsoft* priekšlikumu, kas ietver viena veida licences piedāvāšanu, ar kuru tiek vienlaicīgi piedāvātas gan patentētās, gan nepatentētās tehnoloģijas; šāda saistītā pārdošana nav objektīvi pamatota, un *Microsoft* vienmēr var valsts kompetentajās tiesās vērsties pret licenču ņēmējiem, kuras attiecas uz nepatentētajām tehnoloģijām, gadījumā, ja šīs licences tiktu īstenotas, pārkāpjot *Microsoft* patentus, attiecībā uz kuriem licenču ņēmēji nav ņēmuši licenci.

211 Šajā pašā kontekstā ar 2005. gada 18. aprīļa vēstuli Komisija ir piedāvājusi *Microsoft* tostarp *No Patent* nolīguma projektu, kurš pieejams bez iepriekšējas patentēto tehnoloģiju licences, *Microsoft* tieši paturot sev tiesības, kas izriet no tās patentiem iepriekš minētajā nozīmē. Turklāt, atbildot uz *Microsoft* 2005. gada 2. maija vēstuli, Komisija ir no jauna norādījusi 2005. gada 28. jūnija vēstulē, ka, lai izvairītos no “piespiedu licencēm” saistībā ar patentētajām tehnoloģijām, kuras *Microsoft* konkurenti nevēlas, *Microsoft* būtu jāpiedāvā nolīgums, kas attiecas uz nepatentētajām tehnoloģijām, neskarot tās

patentu tiesības. Šajos apstākļos ieinteresētajām personām būtu jāizvēlas patentētās vai nepatentētās tehnoloģijas, kuras tās uzskata par nepieciešamām, lai izstrādātu savas preces. Tādējādi šajā pašā vēstulē Komisija ir noraidījusi *Microsoft* piedāvāto 2005. gada 7. jūnija *No Patent* nolīguma 2.4. panta b) punktu, kurā paredzēts, ka minētais nolīgums esot pieejams vienīgi licences turētājiem, kura attiecas uz patentu pretenzijām, kas ir “noteikti pārķāptas” ar nepatentēto tehnoloģiju, kuras ir daļa no savstarpējās izmantojamības informācijas, ieviešanu.

- 212 Ar 2005. gada 8. jūlija vēstuli *Microsoft* ir tostarp piedāvājusi iekļaut *No Patent* nolīgumā frāzi, ar kuru norādīts, ka, ja neviena “obligātā pretenzija” neatbilst nepatentētajiem elementiem, saistībā ar kuriem ieinteresētā persona vēlas ņemt licenci, šai personai nav jāņem licence par patentētajiem elementiem. Tajā pašā vēstulē *Microsoft* esot paziņojusi, ka cer, ka šis skaidrojums atbilstoši apmierina Komisijas iebildumu.
- 213 Ar 2005. gada 13. jūlija vēstuli Komisija ir atbildējusi *Microsoft*, ka skaidrojums ir vēlams, it īpaši ņemot vērā “11.4. panta [a] punktu], kurā ir skaidri norādīts, ka, ja licenciāts apstrīd nepieciešamās pretenzijas, *Microsoft* nevar izbeigt licenci šī iemesla dēļ”.
- 214 Visbeidzot, kā izriet no Londonā 2007. gada 31. janvārī un 1. februārī notikušā sanāksmes protokola, šajā sanāksmē ir izrādījies, ka *Microsoft* interpretē skaidrojumu, kurš ir izklāstīts iepriekš 212. punktā, kā tādu, kas nozīmē, ka nesaskaņas starp *Microsoft* un *No Patent* nolīguma potenciālo licenciātu par “obligātajām pretenzijām” gadījumā šim licenciātam vēl arvien ir pienākums ņemt licenci par patentiem saistībā ar minētajām pretenzijām. Šajā ziņā no *Microsoft* 2007. gada 12. februāra vēstules izriet, ka uz šo aspektu uzmanību ir vēršusi *IBM* 2007. gada 28. janvāra dokumentā ar nosaukumu “Komentāri” un ka kopš tā laika *Microsoft* ir atteikusies no šīs interpretācijas.
- 215 No iepriekš 210.–214. punktā rezumētās korespondences un protokola izriet, ka kopš paša sākuma Komisija ir skaidri izklāstījusi *Microsoft*, ka licenču par patentētajām tehnoloģijām un licenču par nepatentētajām tehnoloģijām pārdošana neatbilst pienākumiem, kas tai ir saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. pantu, ja šādai sasaistīšanai nav objektīva pamatojuma. Komisija ir arī precizējusi, ka, ja potenciālais licenciāts uzskata, ka tam nav nepieciešama licence par *Microsoft* patentētajām tehnoloģijām, lai izstrādātu preces, kas ir savietojamas ar *Microsoft* klientu *PC* operētājsistēmām, tam ir jāspēj brīvi izvēlēties neņemt šādu licenci, tajā pašā laikā riskējot, ka pret to var vērst prasību valsts tiesās, ja tas pārķāptu šādus patentus. Šajos apstākļos piekrišana, kuru puda Komisija pēc *Microsoft* skaidrojuma (skat. iepriekš 212. un 213. punktu), nenozīmēja, ka Komisijas interpretācija, saskaņā ar kuru attiecīgais skaidrojums piešķir potenciālajiem licenciātiem tiesības izvēlēties elementus, saistībā ar kuriem tie vēlētos ņemt licenci, bez tā, ka licenciātu atteikums ņemt licenci par patentētajiem elementiem varētu izraisīt to, ka *Microsoft* atsakās dot licenci par nepatentētajiem elementiem. Tādējādi jautājuma atkārtota parādīšanās 2007. gada janvārī ir vienīgi sekas tam, ka *Microsoft* turpināja interpretēt savu skaidrojumu pretrunā tam, ko vēlas Komisija un potenciālie licenciāti, nevis apgalvotajai Komisijas 2005. gada 13. jūlija piekrišanai.
- 216 Turklāt ir jākonstatē, ka *Microsoft* korespondencē ar Komisiju iesniegtais pamatojums, saskaņā ar kuru licenču ņemšana “obligātajām pretenzijām” kā nosacījums par *No Patent* nolīguma pieejamību aizsargājot licenciātus no jebkādas *Microsoft* prasības valsts tiesās, nevar tikt pieņemts. Neatkarīgi no tā, ka licenciāti, tāpat kā *Microsoft*, var izvēlēties visatbilstošāko savu interešu aizstāvēbai, tiem ir jāuzņemas riski, kas saistīti ar savu vērtējumu par to, vai ir nepieciešamas patentu pretenzijas saistībā ar preču izstrādi, kuras ir savietojamas ar *Microsoft* precēm. Komisija ir no paša sākuma skaidri norādījusi, ka licenču piešķiršana atbilstoši *No Patent* nolīgumam neietekmē *Microsoft* patentu tiesības (skat. iepriekš 210. un 211. punktu).
- 217 Saistībā ar *Microsoft* argumentu, kas iepriekš izklāstīts 197. punktā, ir pietiekami konstatēt, ka, pat pieņemot, ka Komisija šajā lietā būtu atkāpusies no izvērtējuma, ko tā veikusi 2006. gada lēmumā, nekā tai neliek to ņemt vērā saistībā ar visiem turpmākajiem lēmumiem. Tā kā sākumā *Microsoft* neatklāja pat nekādu savstarpējās izmantojamības informācijas precīzu un pilnīgu versiju, šajā stadijā bija pilnībā loģiski uzlikt kavējuma naudu, tostarp ņemot vērā drīzāk šo rīcības aspektu nekā

jautājumu par saprātīgajiem nosacījumiem, kuros notiek šī atklāšana. Saistībā ar kavējuma naudas aprēķināšanas metodi ir jānorāda, ka Vispārējās tiesas neierobežotās kompetences īstenošana var pamatot, ka tiek iesniegta un ņemta vērā papildu informācija, kuras norādīšana lēmumā netiek prasīta saskaņā ar pienākumu norādīt pamatojumu, kurš paredzēts EKL 253. pantā (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 16. novembra spriedumu lietā C-248/98 P *KNP BT/Komisija*, *Recueil*, I-9641. lpp., 40. punkts). Tā kā galīgā kavējuma naudas summa ir zemāka par maksimālo 2006. gada lēmumā paredzēto summu un informācija, kas iepriekš izklāstīta 203. punktā, ir pietiekama tās aprēķina saprašanai, *Microsoft* arguments nevar tikt akceptēts.

- 218 Turklāt, pat ja iemesli, kas likuši Komisijai noteikt galīgo kavējuma naudas summu par periodu no 2006. gada 1. augusta līdz 2007. gada 20. maijam līmenī, kas līdzvērtīgs divām trešdaļām no kavējuma naudas, kura paredzēta 2006. gada lēmumā, arī ir pamatoti saistībā ar galīgās kavējuma naudas summas aprēķināšanu par periodu no 2006. gada 21. jūnija līdz 31. jūlijam, būtu pienācīgi noteikt par šo pēdējo periodu EUR 2 miljonu summu, kas ir ekvivalenta par katru dienu maksājamajai kopējai kavējuma naudai, kura noteikta ar 2005. gada lēmumu. *Microsoft* rīcības raksturs ir bijis tāds pats abu šo periodu laikā, līdz ar to ir pamatoti uzlikt identisku kavējuma naudu par katru dienu.
- 219 Saistībā ar *Microsoft* argumentu, kas izklāstīts iepriekš 198. punktā, ir pietiekami atgādināt, ka, tā kā *Microsoft* ir pienākums piedāvāt saprātīgas atlīdzības likmes saviem potenciālajiem darījuma partneriem (skat. iepriekš 114. punktu), tas, ka daļa no kavējuma naudas atbilst periodiem, kuru laikā *Microsoft* gaidīja Komisijas vērtējuma par jauno priekšlikumu, kuru tā esot iesniegusi, nesamazina sekas tam, ka *Microsoft* nav ievērojusi 2004. gada lēmumu, un līdz ar to nav vainu mīkstinājošs apstākļi. *Microsoft* arguments, kas izklāstīts iepriekš 199. punktā, arī nevar tikt akceptēts to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti iepriekš 114. punktā.
- 220 Saistībā ar *Microsoft* argumentiem, kas rezumēti iepriekš 200. un 201. punktā, pirmkārt, ir jānorāda, ka *Microsoft* nesniedz nevienu pierādījumu, ka uzliktā kavējuma nauda ir četrdesmit reizes lielāka par atlīdzību, uz kuru tā būtu varējusi pretendēt, ja visi tās konkurenti būtu noslēguši *No Patent* nolīgumu par likmēm, kuras Komisija uzskatījusi par nesaprātīgām. Otrkārt, katrā ziņā, ņemot vērā *Microsoft* lielumu apgrozījuma ziņā, kavēšanos, ar kādu tā iesniegusi savstarpējās izmantojamības informācijas precīzo un pilnīgo versiju, un papildu kavēšanos saistībā ar to, lai tā iesniegtu saprātīgās atlīdzības likmes ar visām priekšrocībām, ko šie apstākļi ietver tirgus daļu aspektā, kavējuma naudas summas samazinājums, ko uzlikusi Komisija (skat. iepriekš 203. punktu), pienācīgi atspoguļo gan nepieciešamību, lai kavējuma naudas summai būtu preventīvs raksturs, gan to, ka *Microsoft* ir beigu beigās izpildījusi savus pienākumus, kas izriet no 2004. gada lēmuma 5. panta a) punkta.
- 221 Turklāt, kā ticis izklāstīts iepriekš 192. punktā, vienīgi ar faktisku saprātīgu atlīdzības likmju priekšlikumu tiek izbeigts pārkāpums; ar vienkāršu atlīdzības likmju paziņošanu Komisijai, lai tā izvērtētu šo likmju saprātīgo raksturu, netiek izpildīti pienākumi, kas noteikti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā. No tā izriet, ka iepriekš 202. punktā izklāstītais arguments ir jānoraida.
- 222 Tomēr vēl saistībā ar neierobežotās kompetences, kas Vispārējai tiesai ir saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 31. pantu un kas var attaisnot to, ka tiek iesniegta un ņemta vērā papildus informācija, kuras minēšana lēmumā pati par sevi nav obligāta (iepriekš 217. punktā minētais spriedums lietā *KNP BT/Komisija*, 40. punkts), īstenošanu ir jāņem vērā vēstule, kas datēta ar 2005. gada 1. jūniju un kuru *Microsoft* ir adresējis Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors. Šī vēstule, kas ir iekļauta lietas materiālos, uzklāusot lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumus, attiecas uz jautājumu, vai atbilstoši 2004. gada lēmumam *Microsoft* bija tiesīga aizliegt saviem konkurentiem pirmkoda formā izplatīt preces, kuras ir savietojamas ar *Microsoft* klientu PC operētājsistēmu un kuras šie konkurenti esot šajā laikā izstrādājuši. Šajā ziņā Komisija ir uzskatījusi, ka *Microsoft* saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. pantu ir jāļauj izplatīt pirmkoda formā programmatūra, ko izstrādājuši konkurenti uz *Microsoft* protokolu bāzes, ciktāl *Microsoft* protokoli, kas tiek izmantoti šajā programmatūrā, neesot inovatīvi. Tomēr Komisija arī norādīja, ka, lai gan *Microsoft* varēja liegt šādu izplatīšanu līdz iepriekš 18. punktā minētā

- sprieduma lietā *Microsoft/Komisija* pasludināšanai, tai starplaikā bija jāveic visi pasākumi, lai nodrošinātu, ka *Microsoft* prasības noraidīšanas gadījumā saistībā ar 2004. gada lēmuma 5. pantu tā uzreiz un pilnībā izpildītu savu pienākumu saskaņā ar minēto tiesību normu.
- 223 No tā izriet, ka šī vēstule bija tāda, kas ļauj *Microsoft* uzskatīt, ka tā varēja paturēt spēkā ierobežojumus saistībā ar preču izplatīšanu, kuras izstrādājuši tās konkurenti, pamatojoties uz savstarpējas izmantojamības informāciju, kuru nepatver patents un kura nav inovatīva, līdz iepriekš 18. punktā minētā Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanai lietā *Microsoft/Komisija*, proti, līdz 2007. gada 17. septembrim.
- 224 Šajā ziņā Komisija tiesas sēdē ir norādījusi, ko nav apstrīdējusi *Microsoft*, ka attiecīgā vēstule būtībā ir mēģinājums saskaņot, no vienas puses, realitāti, saskaņā ar kuru divu līdz trīs gadu laiks bija nepieciešams, lai tiktu izstrādāta prece uz savstarpējās informācijas izmantojamības bāzes, un, no otras puses, leģitīmo interesi, kas esot *Microsoft*, lai situācija tiktu atjaunota *status quo ante*, ja Vispārējā tiesa atceļ 2004. gada lēmuma 5. pantu ar iepriekš 18. punktā minēto spriedumu lietā *Microsoft/Komisija*. Tā kā saskaņā ar tajā laikā rīcībā esošajām norādēm Vispārējā tiesa pasludināja savu spriedumu aptuveni perioda, kas nepieciešams konkurējošas preces izstrādei uz savstarpējās izmantojamības informācijas bāzes, beigām, Komisija šādā veidā tiecās līdzsvarot dažādās intereses, kas ietvertas šajā lietā attiecīgajā laikā.
- 225 Ir jānorāda, ka Komisijas 2005. gada 1. jūnija vēstule attiecas uz 2004. gada lēmuma 5. panta izpildes aspektu, proti, piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai ar nediskriminējošiem nosacījumiem, kurš nav apstrīdētā lēmuma pamats. Lai gan Komisija administratīvās procedūras laikā ir norādījusi uz praksi, ka tiek izslēgts “open source” izstrādāšanas modelis sakarā ar noteiktām klauzulām, kas iekļautas *Microsoft* piedāvātajos nolīgumos (skat., piemēram, Komisijas 2005. gada 17. marta vēstules pielikuma 65.–70. punktu), apstrīdētais lēmums ir pamatots ar *Microsoft* piedāvāto cenu nesapratīgo raksturu periodā no 2006. gada 21. jūnija līdz 2007. gada 21. oktobrim (skat. iepriekš 55. punktu).
- 226 Tomēr, lai gan Komisija ziņā ar *lis pendens*, ņemot vērā pienākumu, kas noteikti 2004. gada lēmuma 5. pantā, raksturu un sekas, kas varētu izrietēt no eventuālās atcelšanas, ir ļāvusi *Microsoft* šajā periodā īstenot praksi, kurai var būt pret konkurenci vērstas sekas, kuras novērst ir 2004. gada lēmuma mērķis, šis apstāklis var tikt ņemts vērā saistībā ar kavējuma naudas summas noteikšanu.
- 227 Lai veiktu šo vērtējumu, ir jāņem vērā vairāki apstākļi. Pirmkārt, neņemot vērā 2005. gada 1. jūnija vēstules apjomu, kas attiecas vienīgi uz preču, kuras izstrādājuši *Microsoft* konkurenti, izplatīšanu, *Microsoft* ir praktiski turpinājusi atteikt “open source” izstrādātājiem jebkādu informāciju par savstarpējo izmantojamību, kas minētajā vēstulē nebija atzīta par leģitīmu iespēju. Saskaņā ar attiecīgās vēstules būtību *Microsoft* varēja, lielākais, ierobežot šo izstrādātāju iespēju izplatīt to preces līdz iepriekš 18. punktā minētā Vispārējās tiesas sprieduma lietā *Microsoft/Komisija* pasludināšanai.
- 228 Otrkārt, gluži kā tas ir norādīts Komisijas 2005. gada 17. marta vēstules pielikuma 68. punktā un kā ir ticis atkārtoti izklāstīts tiesas sēdē, “open source” izstrādātāji ir vieni no galvenajiem *Microsoft* konkurentiem.
- 229 Treškārt, *Microsoft* kavēšanās sniegt piekļuvi savstarpējās izmantojamības informācijai (skat. iepriekš 115. punktu) ir padarījusi iespēju, ka tiek izstrādāta un izplatīta konkurējoša prece pirms iepriekš 18. punktā minētā sprieduma lietā *Microsoft/Komisija* pasludināšanas, par tīri teorētisku, tādējādi apstiprinot Komisijas vērtējumu, kas izklāstīts iepriekš 224. punktā.
- 230 Ceturtkārt, *Microsoft* īstenotā prakse saistībā ar cenām, kas piedāvātas līdz 2007. gada 21. oktobrim, pati par sevi ir pietiekama, lai padarītu par neefektīvu 2004. gada lēmuma 5. pantu saistībā ar “open source” izstrādātājiem.
- 231 Piektkārt, *Microsoft* nav iesniegusi nevienu pierādījumu par to, kādā mērā pret konkurenci vērstās sekas, kas izriet no apstrīdētajā lēmumā uzdotās rīcības, būtu radušās, ja tā būtu īstenojusi tāda veida rīcību, kāda aprakstīta 2005. gada 1. jūnija vēstulē, bet būtu izpildījusi savu pienākumu piedāvāt

saprātīgas cenas par nepatentētām un neinovatīvām tehnoloģijām. Nekas nenorāda, ka šādā veidā radušās sekas būtu bijušas kas vairāk par nebūtiskām, ņemot vērā to, kas norādīts iepriekš 224. un 229. punktā.

232 Šajos apstākļos *Microsoft* ir jāuzliek kavējuma nauda EUR 860 miljonu apmērā.

Par tiesāšanās izdevumiem

233 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr atbilstoši 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs vai izņēmuma gadījumos, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus pašī.

234 Tā kā *Microsoft* spriedums ir nelabvēlīgs saistībā ar pirmajiem pieciem pamatiem, bet ir piešķirts kavējuma naudas samazinājums sestajā pamatā, ir jānospiež, ka *Microsoft* sedz savus tiesāšanās izdevumus, atlīdzina 95 % no Komisijas tiesāšanās izdevumiem, izņemot tās tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar *CompTIA* un *ACT* iestāšanos lietā, un 80 % no tiesāšanas izdevumiem, kas radušies *FSFE*, *Samba Team*, *SIIA*, *ECIS*, *IBM*, *Red Hat* un *Oracle*.

235 Komisija sedz 5 % no saviem tiesāšanās izdevumiem, izņemot tos, kas radušies saistībā ar *CompTIA* un *ACT* iestāšanos lietā.

236 *CompTIA* un *ACT* katra sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar to iestāšanos lietā.

237 *FSFE*, *Samba Team*, *SIIA*, *ECIS*, *IBM*, *Red Hat* un *Oracle* sedz 20 % no saviem tiesāšanās izdevumiem pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospiež:

- 1) kavējuma nauda, kas *Microsoft Corp.* uzlikta Komisijas 2008. gada 27. februāra Lēmuma C(2008) 764, galīgā redakcija, par kavējuma naudas galīgās summas noteikšanu, kas uzlikta *Microsoft Corporation* ar Lēmumu C(2005) 4420, galīgā redakcija (Lieta COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*), 1. pantā, ir noteikta EUR 860 miljonu apmērā;
- 2) *Microsoft* sedz savus tiesāšanās izdevumus, 95 % no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem, izņemot tās tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar *The Computing Technology Industry Association, Inc.* un *Association for Competitive Technology, Inc.* iestāšanos lietā, un 80 % no tiesāšanas izdevumiem, kas radušies *Free Software Foundation Europe e.V.* un *Samba Team*, *Software & Information Industry Association*, *European Committee for Interoperable Systems*, *International Business Machines Corp.*, *Red Hat Inc.* un *Oracle Corp.*;
- 3) Komisija sedz 5 % no saviem tiesāšanās izdevumiem, izņemot tos, kas radušies saistībā ar *The Computing Technology Industry Association, Inc.* un *Association for Competitive Technology, Inc.* iestāšanos lietā;

- 4) *The Computing Technology Industry Association un Association for Competitive Technology* katra sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar to iestāšanos lietā;
- 5) *Free Software Foundation Europe un Samba Team, Software & Information Industry Association, European Committee for Interoperable Systems, International Business Machines, Red Hat un Oracle* sedz 20 % no saviem tiesāšanās izdevumiem pašas.

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 27. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	2
Apstrīdētais lēmums	5
Protokolu programma darba grupas serveriem	5
Paziņojums par iebildumiem	6
Vērtējums par pienākumu, kas noteikti 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktā, ievērošanu	6
Kritēriji, lai izvērtētu Microsoft pieprasīto atbildības likmju saprātīgo raksturu	6
Microsoft pieprasītās atbildības likmes saprātīgā rakstura izvērtējums	7
– Vispārējais ietvars	7
– Protokolu, kas aprakstīti tehniskajā dokumentācijā, kurai Microsoft sniegusi piekļuvi saskaņā ar No Patent nolīgumu, inovatīvais raksturs	8
– Tirgus izvērtējums attiecībā uz līdzīgām tehnoloģijām	9
Kavējuma nauda	9
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	9
Juridiskais pamatojums	11
Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir prettiesiski uzlikta kavējuma nauda, pirms ir tikuši konkretizēti Microsoft pienākumi saskaņā ar 2004. gada lēmuma 5. panta a) punktu	11
Lietas dalībnieku argumenti	11
Vispārējās tiesas vērtējums	12
Par otro pamatu par kļūdu, ko pieļāvusi Komisija saistībā ar to, ka atbildības likmes saistībā ar No Patent nolīgumu nav saprātīgas	15
Lietas dalībnieku argumenti	15
Vispārējās tiesas vērtējums	16
Par trešo pamatu par kļūdu, kuru pieļāvusi Komisija saistībā ar kritērijiem, kas tikuši piemēroti, lai izvērtētu tehnoloģiju, kuras ir No Patent nolīguma priekšmets, inovatīvo raksturu	18
Lietas dalībnieku argumenti	18
Vispārējās tiesas vērtējums	20
Par ceturto pamatu par neatkarīgās pilnvarotās personas ziņojumu prettiesisku izmantošanu	24
Lietas dalībnieku argumenti	24
Vispārējās tiesas vērtējums	25
ECLI:EU:T:2012:323	35

Par piektā pamata par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	25
Lietas dalībnieku argumenti	25
Vispārējās tiesas vērtējums	26
Par sesto pamatu par to, ka nav juridiskā pamata kavējuma naudas uzlikšanai, kā arī par kavējuma naudas pārmērīgo un nesamērīgo raksturu	28
Lietas dalībnieku argumenti	28
Vispārējās tiesas vērtējums	29
Par tiesāšanās izdevumiem	33